

dwars

Studentenblad
Universiteit Antwerpen
Nummer 34 - jaargang 6
Oktober 2006
GRATIS

Erasmusperikelen
Help, de doctorandus
verzuipt
Conservatief Iran

Kortingsbon Het Andere Boek binnenin >>

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

dwars verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad.

Oplage: 3.500 exemplaren.

V.U.: Ciska Hoet, Paardenmarkt 91, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur: Ciska Hoet.

Redactiesecretaris: Delphine De Pauw.

Eindredactie: Stijn Cools, Matthias Meersmans (verantwoordelijke eindredactie), Jonas Vincken.

Redactie: Kirsten Cornelissen, Astrid De Wit, Niels Govaerts, Hendrik Jan, Ward Joppen, Mehdi Koocheki, Jef Leyssens, Jef Van Hoofstat, Raïssa Mvuyekure, Evelien Wouters, Ruud Wouters.

Fotografie: Jef Leyssens, Rudina Coraj, Jonas Vincken (verantwoordelijke fotografie).

Illustraties: Dimitri Sakelaropoulos.

Puzzelredactie: Raf Bocklandt.

Vormgeving: Folker Debusscher, Ciska Hoet, Ward Joppen (verantwoordelijke lay-out), Jef Leyssens, Delphine De Pauw, Jonas Vincken.

Werkten mee aan dit nummer: Bart Braem, Erik Heestermans, Lisa Lefever.

Drukkerij: Van der Poorten, Kessel-Lo.

Website: <http://www.dwars.ua.ac.be>

E-mail: dwars@ua.ac.be

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Redactielokaal en correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
 Paardenmarkt 91
 B-2000 Antwerpen

Aan het begin van het academiejaar behandelt het editoriaal van een studentenblad doorgaans de bureaucratische rompslomp die bij de inschrijvingen in ons hervormd onderwijs komt kijken. Een ander mogelijk onderwerp is de vruchteloze zoektocht naar een goedkoop en tegelijkertijd degelijk kot; ook de prijzen van de cursussen worden al eens aan een kritische blik onderworpen. Studenten moeten echter ook verder kijken dan hun neus lang is.

Meer dan student zijn we inwoners van een stad. We maken in eerste instantie deel uit van de samenleving. Binnen die gegevenheid kunnen de verkiezingen dan ook niet genegeerd worden. De koorts heeft toegeslagen en achter elke hoek schuilen de geafficheerde, lonkende blikken van zij die verkozen wensen te worden. Er wordt duchtig reclame rondgedeeld, menig hand geschud en er worden tig beloftes gemaakt. Achter de tandpastaglamlachjes gaat desondanks vaak een krampachtige angst schuil.

Er hangt een onheilspellende onweerswolk boven deze stad. Te pas en te onpas valt de naam van die ene partij. Blijven ze slapend rijk worden of kan men ze einde-

lijk het zwijgen opleggen? De ene politieke analyse volgt de andere op en weldenkend Vlaanderen zit met de handen in het haar. In volle campagnetijd mag een VB-voorman doodleuk leugens komen vertellen in Ter Zake, op schoot bij Siegfried. Het is wraakroepend dat iemand het waagt te beweren dat allochtonen positief gediscrimineerd worden op de arbeidsmarkt! Niets is minder waar, de situatie is schrijnend.

Het leeuwendeel van onze vers ingeschreven eerstejaartjes mag deze maand voor het eerst stemmen. Uit onderzoek is gebleken dat het stemgedrag van studenten niet afwijkt van dat van de rest van de bevolking. Bovendien is ook onze motivatie vaak weinig onderbouwd en weten velen een week voor de verkiezingen nog niet welk bolletje ze rood zullen kleuren. Ondertussen vraag ik mij af waarom ik nog nooit les heb gehad van iemand met een andere huidskleur dan de mijne. Als ik mijn ogen laat dwalen over onze studenten, kan ik enkel vermoeden dat ik nog lang zal mogen wachten.

Ciska Hoet, hoofdredacteur

Verkiezingskoorts

Inhoud dwars 34

Strip	2
Colofon	2
Editoriaal	3
Inhoudstafel	3
Erasmus prikkelt en perikkelt	4
SMS zakmessen en vrouwenkledij	9
Awe Vèlo fietsen huren in Antwerpen	10
Help, de doctorandus verzuipt	11
De kleren van de rector	14
Krotspotting in hartje Antwerpen	15
Impact van de Lissabon-doelstellingen op het hoger onderwijs	18
Cultuurtips	19
De kunstminnaar	21
Zes keer niets	21
De Positieve Noot	22
In gesprek met conservatief Iran	22
Post!	26
Chiro zonder korte rokjes en varkensvlees	27
Onder ster en spoorweg	28
Puzzel	30
Met dank aan....	32

Foto voorpagina: Jef Leysens

Erasmus

prikkelt en perikelt

Studeren kan je overal ter wereld, van het kleinste boerengat tot een of andere imposante wereldstad. En dat hoeft je niet eens een bom duiten te kosten, als je een beurs van onze universiteit krijgt. Of zo'n internationaal uitwisselingsproject een aanrader is? "Wie terugkomt zegt: doen!", dixit de dienst voor Internationale Samenwerking (DIS).

Ondanks die warme aanbeveling zijn er niet zo gek veel studenten die een deel van hun studie in het buitenland afleggen. Begrijpelijk, want vooraleer je ginds verzeild raakt, moet je heel wat hindernissen nemen. Eerst wurm je je door een berg papierwerk, stel je een vakkenpakket samen, zoek je een kot en dan laten we de vertrekangsten nog even buiten beschouwing. Eigenlijk kan je net zo goed in Antwerpen blijven, zo lijkt het.

Het vakkenoerwoud

Onze eerste getuige schudt beamend het

hoofd bij die boude uitspraak. Zijn Erasmus-aanvraag werd geweigerd omdat hij zijn vakkenpakket niet in orde kreeg. "Eigen schuld" zou je zeggen, of toch niet? "Punt is dat ik, doorheen de duizenden hyperlinks en errors van universitaire websites, nog steeds zonder degelijke vakbeschrijvingen zit." Beter zoeken lijkt dan aangewezen, maar: "Ik begrijp dat met de huidige hervormingen niet alle gegevens beschikbaar zijn. Toch is het absurd dat van een leek in het vakkenoerwoud verwacht wordt dat hij een half jaar op voorhand een exact vervangend pakket opstelt. En dat liefst in recordtempo. Gedrevenheid, talenkennis en uitslagen van de student hinken dan blijkbaar achterop." Het was wel niet allemaal kommer en kwel: "De begeleiding was zeer vriendelijk."

Ook Evelien wil haar verhaal even kwijt. Vorig jaar trok ze naar Praag, in de hoop wat op te steken van Oost-Europese wijsgeren. Ondanks de mooie herinneringen heeft ze toch enkele bedenkingen: "Er is

klaarblijkelijk geen afdoend systeem om de punten die ik daar behaald heb, hier te evalueren. Zo wordt ook de bekwaamheid van de proffen aan mijn gastuniversiteit in twijfel getrokken." Gelukkig bleek de omrekening nog op een faire manier te gebeuren: "De papers die ik daar geschreven heb, werden op onze universiteit opnieuw beoordeeld. De geschikte docenten hebben de cijfers dan aangepast indien ze dat nodig achtten." Of dat desastreuze gevolgen had? "Uiteindelijk hebben ze de punten van twee vakken verlaagd, dat is het probleem niet. Wat ik wil aanklagen is dat er geen internationaal systeem bestaat om de objectiviteit van de punten die je op Erasmus haalt te garanderen. En in mijn geval had ik gewoon wat vroeger ingelicht mogen worden."

Geef ons dan maar Stellenbosch. Sofie studeert er dankzij een bilateraal akkoord met onze universiteit. Hoewel ze nu ergens in de brousse vertoeft, staat ze ons toch te woord. "Alles verloopt hier fantastisch. Er is een introductieweek ter plaatse om je wegwijs te maken. Bij de *International Office* kan je ook altijd terecht met vragen en klachten." Enkel lof? "Het is een hoop papierwerk maar daar worstel je je wel door, wil je echt naar het buitenland."

Als je echt wil

Met deze en andere getuigenissen op zak trokken we naar Patricia De Clopper, Jill Aerts en Nele Voorspoels van de dIS. Terwijl Erasmusers in spe hun lief vaarwel zoenen, leggen zij contacten in het buitenland, hernieuwen ze infobrochures en betalen ze de beurzen uit. Daarnaast zorgen ze ook voor een goede begeleiding van inkomende buitenlandse studen-

ten. Een druk leventje.

dIS "En dat al sinds halverwege de jaren tachtig. In de beginfase hadden we onze handen vol met het ontwikkelen van de hele administratieve en academische organisatie die de internationalisering met zich meebrengt. Al gauw was er ook een aanzienlijke stijging in het deelnemersaantal, wat ons nog meer werk bezorgde."

En dat deelnemersaantal blijft stijgen?

dIS "We zagen de afgelopen jaren een kleine terugval in het aantal Erasmus-studenten, hoewel er ten opzichte van vroeger nu meer globetrotters zijn die zich niet beperken tot Europa. Exotische locaties als Zuid-Afrika of Mexico vallen hoe langer hoe meer in de smaak. Studenten die kiezen voor zo'n bestemming kunnen niet op een Erasmus-beurs rekenen. Vanuit de universiteit wordt er wel een zekere financiële tegemoetkoming voorzien. Het 'grenzeloos' studeren kadert immers mooi binnen die hele globaliseringsbeweging."

Wij willen harde cijfers.

dIS "Er zijn 175 uitgaande Erasmus-studenten. Daarnaast zijn er nog 63 studenten die buiten Europa studeren. Dat maakt dus 238 avonturiers in totaal. Dat aantal kan nog lichtjes dalen door kandidaten met een fatale tweede zit. Op de 10 000 studenten (doctoraatstudenten inbegrepen) die de universiteit telt, is dat zo'n magere 5%."

Die recente terugval van het aantal Erasmusers is wel opmerkelijk. Enig idee hoe dit komt?

dIS "Dát is de vraag. Vorig jaar hebben

we een studie gemaakt in opdracht van het ministerie om de hele problematiek te doorgronden. Zo werden de kosten van een student op Erasmus vergeleken met de kosten van een student hier. En wat bleek? De uitgaven van de student op Erasmus verschilden niet zoveel van een gemiddelde Antwerpse kotganger. Als je echt wil, kan je dus op Erasmus gaan. Een vakantiejob plus een beurs plus een installatievergoeding en je hebt voldoende geld bij elkaar om een semester rond te komen."

Bij deze hebt u net onze volgende vraag om zeep geholpen. We wilden stellen dat Erasmus enkel voor de rijkere student is weggelegd.

dIS "Per maand kan je tot 240 euro krijgen, afhankelijk van de inkomensklasse waarin je ouders vallen. Om die te berekenen, kijken we naar de fiscale aangifte. De laatste jaren komt zelfs de hoogste categorie, de rijkste, voor een beurs in aanmerking. Wat stellen we trouwens vast: iedere categorie wordt bevolkt door zo'n 25% van het uitgaande studentenaantal. Van een ondervertegenwoordiging van de minder begoede klasse is dus geen sprake."

Onvoldoende financiële middelen vormen dus geen excuus?

dIS "Nee, wij doen er net alles aan om de uitwisseling laagdrempelig te houden. Er moeten andere redenen meespelen waarom we maar een minderheid van de studenten bereiken. Papierwerk dat afschrikt? Je dient je aanvraag in en zet je handtekening onder het contract. Heb je mindere resultaten? Erasmus is er niet enkel voor de beste studenten."

Het is wel straf dat er enkel gekeken wordt naar het inkomen om het beursbedrag te bepalen. Een kot in Madrid is peperduur terwijl je in Vilnius voor hetzelfde geld in een riant buitenhuis kan resideren.

dIS "Een tiental jaar geleden was je beursbedrag nog afhankelijk van het land van bestemming. Daar kwam echter veel kritiek op. We zagen dat niet zozeer het land maar vooral de stad invloed heeft op je uitgaven. Om je een voorbeeld te geven: Madrid is echt duur terwijl Sevilla best te betalen valt. Nu is er nog steeds een variabele maar die hangt af van je inkomen."

En wat is er met de reisvergoeding gebeurd?

dIS "Het was een heel gedoe vroeger om die reisvergoeding te berekenen. Er kwamen lijsten van de NMBS aan te pas, later vliegtuigtickets en meer van dergelijke bewijsjes. Nu krijgt iedereen een eenmalige installatievergoeding. Voor Scandinavië vang je meer geld dan pakweg de gemiddelde Zuid-Europese bestemming. Dat is wat verder en duurder. Het is ook een strategische zet: door hoge vergoedingen te geven voor Centraal-Europese bestemmingen hopen we die te promoten."

Uitgekookt.

dIS "Het zijn goede universiteiten daar hoor, en mooie steden... Maar uiteindelijk volgen studenten blijkbaar toch hun hart bij de keuze van hun bestemming. En dat ligt verdacht vaak in het Zuiden. Voor Spanje en Frankrijk wordt het trouwens echt te gortig. Bijna honderd man trekt daarheen, dat is meer dan de helft van het totale aantal Erasmus-gangers. Die beweging zie je trou-

wens bij alle Vlaamse universiteiten.”

Viva España

Liever Spanje dan Letland: niet meer dan logisch, toch?

dIS “We bieden natuurlijk veel plaatsen aan in Spanje, gezien er ook een stoot Spanjaarden naar Antwerpen komt. Als je voor Frankrijk kiest, kan je onze tweede landstaal een beetje op peil houden. En ja, ook Spaans is een wereldtaal. Maar die vlucht naar het Zuiden gebeurt niet enkel door romanisten. Dat leren van talen heeft trouwens veel goed gedaan voor de instroom in Vlaamse universiteiten. De Britten hebben categoriek hun rangen gesloten voor de doorsnee student die zijn Engels wou bijspijkeren. Wat doen de Spanjaarden? Ze zoeken naar andere oplossingen om die taal te leren. En dan komen ze snel in Vlaanderen uit. Sommige cursussen worden bij ons al in het Engels gedoceerd en de afdeling Taal- en Letterkunde staat hier erg hoog aangeschreven.”

Alsof een taal leren de enige motivatie is om naar Spanje te trekken.

dIS “Erasmus is in de eerste plaats een academisch programma. Maar inderdaad, de motivatie ligt meestal elders. Je kan een andere cultuur en taal intuïtief, je kansen op de arbeidsmarkt verhogen. Uit de enquête is ook gebleken dat voor heel wat studenten het langverwachte kotleven een belangrijke rol speelt in hun beslissing. Dat zijn allemaal objectieve pluspunten, die we dan ook ‘verkopen’ in onze infobrochures. Want verkopen moeten we, willen we ooit ons streefdoel, 10% van de studenten, bereiken. Natuurlijk hangen we vast aan een beperkt segment

van mensen die het avontuur aankunnen. Niet iedereen heeft de behoefte om zijn vleugels uit te slaan.”

Academisch gezien zijn de motivaties misschien niet altijd even nobel. Studenten in Malta: een gemakkelijk studiejaar, denk je dan.

dIS “Buiten het academische zijn er andere elementen die je meepikt. Jaar na jaar schrijft Erasmus een succesverhaal en zorgt voor de persoonlijke ontwikkeling van de student. Maar een laag niveau in Malta, dat zou ik niet durven beweren.”

De faculteiten durven het wél. Ze passen immers de studieresultaten aan in functie van de Antwerpse norm.

dIS “Rond die puntenomzetting is al een hele discussie gevoerd. Normaal gezien worden de resultaten omgezet naar een puntenschaal van onze universiteit via het ECTS-systeem. Vaak is het echter aan de facultaire verantwoordelijken om de resultaten te interpreteren, geval per geval. Studenten kunnen hun punten altijd komen verdedigen voor de prof en het secretariaat. Waarom heeft een student plots 16 in het buitenland? Dat heeft niet altijd met het niveau daar te maken. Het is mogelijk dat het cijfer in dat puntensysteem klopt. Er kunnen natuurlijk ook minder objectieve elementen meespelen. Had de Maltese prof bewondering voor het Engels van de student en heeft hij hiermee rekening gehouden bij zijn quotatie?”

Omgekeerd kan ook: je hebt een tweede zit in je gastuniversiteit. Dan maar een duur vliegtuigticket kopen en terugkeren?

dIS “Nee hoor, dat lossen we hier wel op, in samenspraak met de faculteit. De Antwerpse prof kan voorstellen een gelijkaardig vak te ondervragen in tweede zit, los van de gastuniversiteit, of je examen kan opgestuurd worden. In Frankrijk eindigt het academiejaar begin juni, om dit probleem te verhelpen. Zo kan je je vakken ter plekke eind juni al herdoen.”

Bij het handje nemen

De faculteiten lijken een belangrijke rol te spelen. Alles staat of valt met hun mobiliteitsbeleid?

dIS “Inderdaad, en dat proberen wij te stimuleren. TEW en Rechten hebben een goed uitgestippeld beleid met duidelijke reglementen. In de wetenschappelijke richtingen is de studentenuitwisseling echter nog niet zo goed doorgedrongen.

Internationalisering vormt wel een verplicht luik binnen hun onderwijsontwikkelingsplan. En in die optiek gaat het ook heel wat verder dan louter studentenmobiliteit van het genre Erasmus. Elke opleiding moet zelf een visie ontwikkelen en bepalen hoe zij dit aspect invult. Maar daar schort het voorlopig nog wel eens aan. De dIS speelt, voor de overheid, een voorbereidende en ondersteunende rol.”

Een toekomstig Erasmus-studente uitte de volgende bedenkingen: “Er is helemaal géén begeleiding, niemand weet iets, je hoort niks en als je nog eens mailt hoor je nog altijd niks. Van organisatie is geenszins sprake!”

dIS “Studenten worden echt wel bij het handje genomen. Maar ze moeten uiteraard ook zelf informatie verzamelen: infosessies bijwonen, infobrochures lezen, hun correspondentie afhandelen...

We hebben kotadressen en gegevens van studenten die naar dezelfde plek trekken. Alleen moeten deelnemers die wel bij ons komen opvragen. We spelen met het idee oud-Erasmussers bijeen te brengen om mondeling wat reacties van hen te horen, want in het schriftelijk verslag dat ze normaliter achteraf moeten opstellen, wordt niet alles verteld. Schrijf dat maar in jullie artikel: ik vind dat wij vrij goed georganiseerd zijn, maar suggesties of opmerkingen zijn altijd welkom."

Bij deze nog een opmerking: de selectie van de uitgaande studenten gebeurt pas eind april of later. Veel betaalbare, gesubsidieerde koten zijn dan al volzet.

dIS "Het semestersysteem hier vormt een serieuze hindernis. We hebben ervoor gekozen de informatiecampagne en de selectie te concentreren in het tweede semester. Dat is laat maar in de examenmaand januari kan je studenten onmogelijk bereiken. Nu informeren we begin februari en dan hebben ze nog zes weken om in gang te schieten en een lijvig vakendossier samen te stellen. Het zou misschien beter zijn de deadline op half februari vast te pinnen, en niet ergens halverwege maart. De selectie gebeurt door de opleidingen onmiddellijk na de deadline, met een melding aan de studenten voor of net na de paasvakantie."

Niet elke opleiding vraagt zoveel administratieve voorbereiding van de student. Een eigen deadline per faculteit, biedt dat geen oplossing?

dIS "Als we van de centrale organisatie afstappen, vrees ik dat de informatie niet meer transparant is voor studenten. De kans bestaat dan ook dat in bepaalde departementen de informatie niet tijdig

tot bij de student geraakt. Wij willen elke student op dezelfde manier behandelen. Misschien is de infosessie vervroegen naar december wel een poging waard."

We blijven hier maar doorbomen over Erasmus maar de dIS heeft ons nog heel wat meer te bieden.

dIS "De universiteit heeft een eigen reisbeurzenprogramma ontwikkeld: ze stelt geld ter beschikking van studenten die op uitwisseling buiten Europa willen gaan. Wij moedigen profs ook aan een groepsreis te maken met hun studenten, die we dan gedeeltelijk financieren. Verder proberen we de ontwikkelingssamenwerking wat aan te zwengelen en stimuleren we de studenten om een zomercursus te volgen. Door het bachelorsysteem en de ingelaste scriptie zijn de mogelijkheden om elders te studeren wel beperkter geworden. Korte, intensieve uitwisselingen zullen waarschijnlijk meer aan belang winnen."

Met Erasmus Belgica kan je een tijdje in Wallonië of Brussel gaan studeren. Een ietwat bevreemdend initiatief, als je het ons vraagt.

dIS "Toegegeven, het slaat ook minder aan dan verwacht. Dit jaar gaan zes studenten naar Wallonië en twaalf komen er naar hier. Een lichte stijging tegenover vorig jaar toen slechts één deelnemer de taalgrens overstak. Door het project kan je nochtans je Frans opkrikken en de kloof met Wallonië wat dichten. De beurs is ook niet min: maandelijks honderd euro voor je kot en honderd euro forfait. Wie niet ver weg kan studeren maar er toch even uit wil, vindt zo een oplossing. Voor docenten is er overigens iets gelijkaardigs op poten gezet."

Instroom

Ook buitenlanders worden warm gemaakt voor Erasmus in Antwerpen. Wat doet onze universiteit voor de inkomende studenten?

dIS “Onze dienst is de eerste contactpersoon. Als de student geselecteerd en aanvaard is, verzenden we een informatiepakket als voorbereiding van zijn verblijf. Vlak voor het begin van het academiejaar vindt er een oriëntatiedag plaats waar de verschillende diensten en studentenfaciliteiten aan bod komen. Het geeft de buitenlandse inwijkelingen ook de kans elkaar te leren kennen.”

En is Antwerpen zo’n beetje populair?

dIS “Dit jaar zijn er 180 inkomende Erasmus-studenten in het eerste semester, plus een twintigtal niet-Europese studenten. Dan komen er nog een 50-tal voor het tweede semester bij. We tellen dus evenveel inkomers als uitgaanders voor de start van het academiejaar. De intrede van de Oostbloklanden bij de Europese Unie heeft het aantal inkomende studenten fiks de hoogte ingestuwd. Centraal-Europa zendt haar zonen en dochters uit, en die blijken overigens over een meer dan degelijke studiebol te beschikken.”

De gemiddelde Let spreekt toch geen Nederlands?

dIS “We raden buitenlanders aan een (door de dIS gesubsidieerde) cursus Nederlands te volgen. En als dat echt geen optie is, dan kunnen ze zich nog steeds in het Engels behelpen. Veel handboeken zijn immers al in deze taal geschreven en ook profs durven zich een inspanning te troosten op dit gebied. Een mondeling examen afleggen in het Engels zou perfect mogelijk moeten zijn. Dan heb je ook nog faculteiten als Rechten en TEW die een Engelstalig programma aanbieden. Voor PSW is er momenteel een programma in ontwikkeling van 60 studiepunten, ook volledig in het Engels. Lessen in die taal vormen nu eenmaal een belangrijk verkoopargument. Onze landstaal beheersen blijft echter wel de sleutel tot integratie.”

Bijspijkeren

Of ze kunnen natuurlijk ook gewoon dwars lezen om hun Nederlands bij te spijkeren. Na ons gesprek met de dIS zijn we een kijkje gaan nemen op de informatiebijeenkomst voor inkomende Erasmus-studenten. Daar werd het bonte gezelschap van Zweden, Italianen en Pakistani een dag lang bestookt met de finesses van de werking van onze universiteit en gebombardeerd met allerhande survivaltips.

Voor ons was het meteen een uitstekende kans om even te peilen hoe het met het Nederlands van de uitwisselingsstudenten gesteld is. Stavros (Griekenland) geeft grif toe dat de taal misschien wel de belangrijkste reden was om voor Antwerpen te kiezen. “Je kan je hier behelpen in het Engels en er zijn taalcursussen.” Maria (Cyprus) vult aan: “Antwerpen is gewoon een prachtige stad. Een vriend van me trok vorig jaar naar hier, hij was vol lof. Complimenten trouwens voor de vlotte organisatie.” Op de vraag of huisvesting geen probleem was, schudden beiden nee. De universiteit heeft ze uitstekend op weg geholpen. Dan rest er ons niet meer dan te vragen wat hun extra-curriculaire plannen nog zijn: “Het ModeMuseum natuurlijk, en ook het Museum voor Schone Kunsten gaan we zeker bezoeken. Heel wat historische gebouwen hier lijken de moeite waard.”

Bernadette (Duitsland) heeft het anders

aangepakt. “Ik heb op mijn universiteit in Duitsland al twee semesters Nederlands gevolgd dus ik ken de taal een beetje. Eigenlijk wou ik naar Den Haag maar Antwerpen is ook goed hoor.” We informeren nog naar haar voorbereiding. “De website van de universiteit en een boekje over Antwerpen hebben me verder op weg geholpen. In de lessen Nederlands werd er trouwens ook veel aandacht besteed aan Antwerpen.” Haar niet-academische plannen staan nog niet helemaal vast: “Ik zie wel. Brussel pronkt bovenaan mijn lijstje maar ook de kathedraal wil ik zeker nog bezoeken.”

Het laatste zegje laten we aan de enthousiastelingen van de dIS. Het is bewonderswaardig hoe ze aan zo’n tweehonderd anderstalige studenten met handen en voeten trachten uit te leggen hoe de gescheiden huisvuilophaling in Antwerpen werkt. Zij zijn het referentiepunt voor alles wat ook maar een tikje naar internationalisering neigt, zowel voor inkomende als uitgaande studenten. En daarom laten we de conclusie aan hen: “Met een open attitude, de nodige achtergrondinformatie, een goede voorbereiding en de adviezen van internationale coördinatoren zal je verblijf in het buitenland een warme en leerrijke ervaring worden.”. We geloven hen op hun woord.

Tekst: Kirsten Cornelissen en Stijn Cools

Foto's : Jef Leyssens

De vakantie zit erop, maar laat dit de pret niet bederven. Terug naar school gaan wordt door veel studenten misschien wel aanzien als het hernemen van de sleur. Het in oktober jaarlijks terugkerende feit van een ondergetotste Ossenmarkt en Stadswaag doet zulks al eens vermoeden. Uw SMS-dienaar gaat er echter geen woorden meer aan vuilmaken... en geeft gewoon het woord aan anderen die niet zo slim zijn om dat voor hem te doen.

Wenger, het bedrijf dat het legendarische Zwitserse zakmes produceert, brengt een speciaal collector's item op de markt. Het gaat hier om een mes waarin alle 85 instrumenten en functies die ooit gebruikt zijn, verwerkt zitten. Het 23 cm dikke mes weegt bijna 1 kg en moet de fervente verzamelaar 1000 euro kosten. Binnenkort ook in uw winkel en onder de kerstboom van Sam Gooris.

Rob Moodie, een mannelijke advocaat uit het Nieuws-Zeelandse Wellington, voerde een opmerkelijke protestactie. Moodie droeg een enkellange rok met een bijpassend jasje en een handtas om te protesteren tegen het mannenbolwerk dat de juridische wereld is. "Ik protesteer tegen het mannelijke ethos dat deze zaak domineert. Net zolang als dat blijft duren, zal ik me in vrouwenkleding hijsen." De nadelen zal hij er echter wel bij moeten nemen. Zo moet hij nu dagelijks zalf smeren op de pijnlijke blauwe plekken als gevolg van het vele geknijp in zijn billen. En u die dacht dat enkel beklagden 'm knepen in een gerechtshof.

Het personeel van de dierentuin van Zagreb kan weer opgelucht ademhalen. Dankzij muziek van Mozart heeft Suma, een vrouwjesolifant van 45 jaar, het verlies van haar partner Patna kunnen verwerken. Suma en Patna leefden tien jaar samen. Sinds de dood van Patna at Suma nog nauwelijks en was ze terneergeslagen. Ondertussen heeft Suma haar eetlust terug en troost ze zich door te luisteren naar Mozart, Vivaldi, Bach en Schubert. Yep, er is echt terug een toekomst weggelegd voor de Vlaamse showbizz.

Bezoekers van de gokwebsite Betway.com kunnen een gokje wagen over het aantal gedetineerden dat tussen 4 september en 31 december 2006 zal ontsnappen uit de Belgische gevangenissen. De quoteringen zijn 9,00 (niemand ontsnapt), 1,70 (tussen één en vijf ontsnappingen) en 2,20 (zes ontsnappingen of meer). De weddenschap werd gelanceerd naar aanleiding van ontsnappingen in de gevangenissen van Dendermonde en Verviers. Minister van Justitie Laurette Onkelinx zou al een tegenzet geprogrammeerd hebben in de vorm van abonnementen op Playboy, Hustler en the Adult Channel voor elke instelling.

Als je twintig kinderen hebt, kan het wel eens moeilijk worden om al die namen en leeftijden te onthouden. De Brit Mike Holpin vond er niets beters op dan de volledige stamboom van het gezin Holpin op zijn rug te laten tatoeëren. Het kunstwerkje telt de namen van twintig kinderen, afkomstig uit vier relaties. Holpin zelf is alvast trots op zijn oplossing: "Mits gebruik van een spiegel zal ik zo voortaan nooit meer de namen en verjaardagen van mijn schattige kinderen niveK, ydneW, ylleK, ysiaD, ylbremiK of nalyD vergeten!!"

(NG)

Een interessante bijverdienste tijdens het academiejaar en/of verlofperiode!

Educadomo is op zoek naar **enthousiaste en gemotiveerde studenten** voor een leerrijke job als studiebegeleider!

Uw kennis is geld waard! Deel en valoriseer je kennis en word studiecoach via Educadomo!

Ben je een aantal uur per week vrij en kan je een extra centje wel gebruiken? Spreekt het jou aan om studiebegeleiding te geven aan scholieren uit het lager en/of middelbaar onderwijs in de regio Antwerpen?

Educadomo is dringend op zoek naar enthousiaste en gemotiveerde studenten die uitblinken in hun vak(ken) om in de **regio Antwerpen** scholieren thuis te begeleiden.

Jij zorgt voor de inzet en het enthousiasme, **wij voor de opdrachten!**

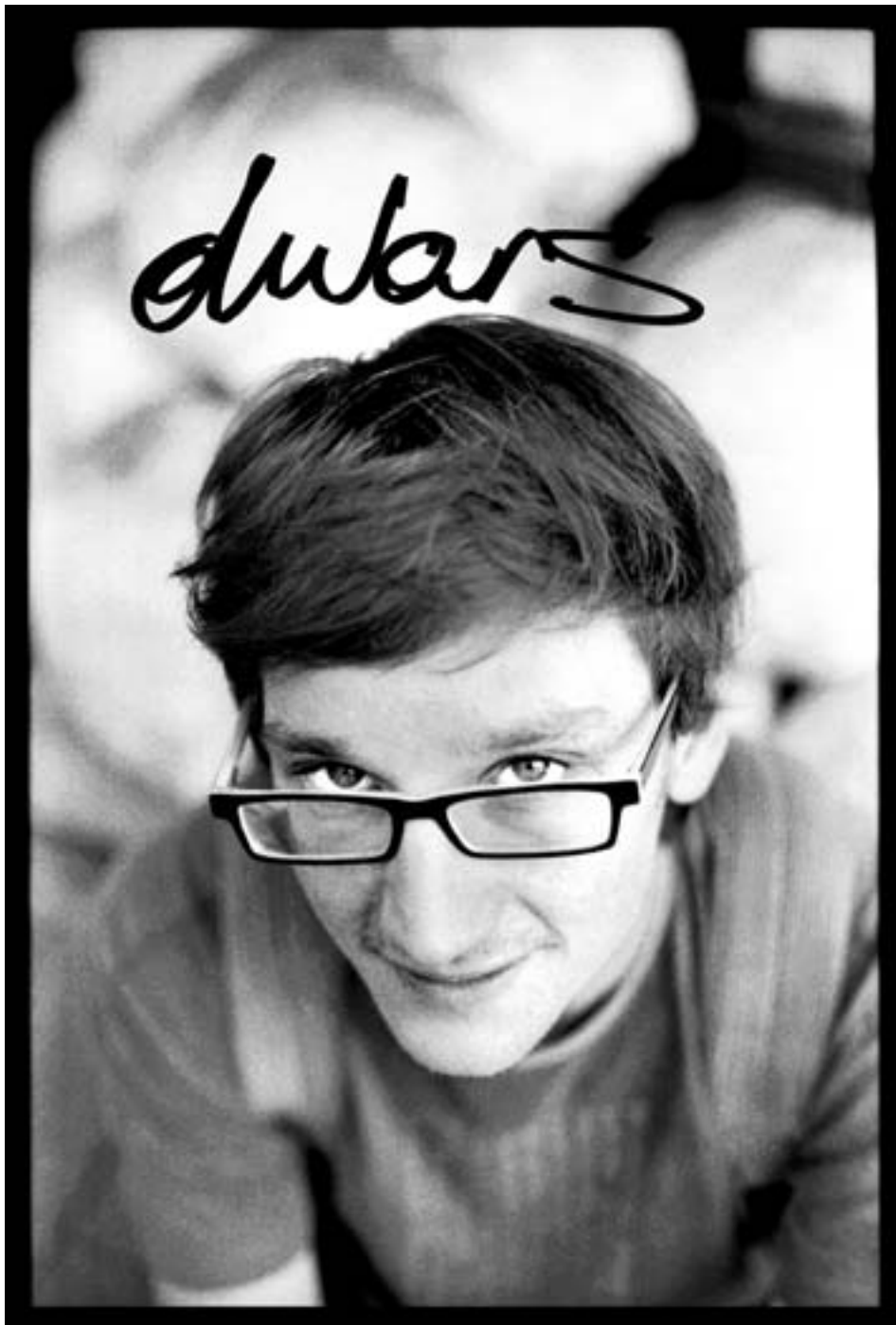
Jij krijgt hiervoor een interessante vergoeding met verplaatsingskosten en een contract waarmee je als student **wettelijk en fiscaal in orde** bent.

Een leuke en nuttige bijverdienste die je academische, pedagogische en humane vaardigheden een extra dimensie geven. En dus ook **je eigen CV**

Interesse? Laat snel van je horen! Via registratie op www.educadomo.be of via e-mail: educadomo@chello.be Tel.: 03/2575120.

Ik, mijn huis, mijn coach, mijn slaagkans

dwars doet een Patrickje

Awe vèlo

Fietsen huren in Antwerpen

Een studentenstad stelt haar kinderen fietsen ter beschikking voor een zacht prijsje. Zo staat het in de sterren geschreven en zelfs Brussel heeft dat moeten ondervinden. In Antwerpen, waar men voor lichtgele fietsen heeft gekozen - wat blijkbaar trendy is tegenwoordig - is er Fietshaven, een initiatief van de Stad Antwerpen (met een hoofdletter S) in samenwerking met onder andere de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen, de Vlaamse Overheid, de NMBS en, jawel, de Europese Unie (EFRO Doelstelling 2 Antwerpen - wat dat ook moge betekenen - de EU heeft wel degelijk invloed op ons leven).

Met een waarborg van 50 euro en een huurprijs die afhankelijk is van de duur van de huur (20 euro voor drie maanden of 5 euro per maand voor zes of tien maanden) krijgt u een trendy lichtgele fiets mee met een herstelkit, twee sloten en een

verplicht nazicht (af te leggen, niet mee te nemen). Verlengen of te laat terugbrengen - wat blijkbaar hetzelfde is - kost 10 euro na zeven dagen, 20 euro na een maand en dan 10 euro voor elke maand erbij. Vooraleer er echter gehuppeld kan worden naar het verdeelpunt onder het Astridplein aan de metro- en fietstoegang van het Centraal Station, dient u te reserveren op de website (www.fietshaven.be, of wat had u gedacht?). Daarna kan u met uw identiteitskaart, uw studentenkaart, al het geld en het bankrekeningnummer van een Belgische bank - om een onduidelijke reden, maar men zal er wel eerbare bedoelingen mee hebben - uw lichtgele fiets meenemen. Deze zomer hebben ook toeristen van dit privilege kunnen genieten, en in het najaar - nu? - is het de beurt aan bedrijven. Wees er dus snel bij om trendy te wezen.

(FD)

Fietshaven

Het verdeelpunt bevindt zich aan de metro- en fietstoegang van het Centraal Station, onder het Astridplein (naast de fietsenstalling).

<http://www.fietshaven.be/>

info@fietshaven.be

tel 03 326 99 68

Openingsuren verdeelpunt: di 8.00-12.00u do 16.00-19.00u of op afspraak

Help, de doctorandus verzuipt

Omkadering voor de doctoraatsstudent

Sommige studenten kiezen ervoor om na het behalen van het felbegeerde diploma hun universitaire loopbaan met enkele jaren te verlengen. Tijdens het doctoreren verrichten zij onderzoek over een bepaald onderwerp. Doctoreren zit - mede door interessante beurzen - in de lift: dit jaar geeft de UA onderdak aan 996 doctorandi. Onze universiteit ondersteunt hen met een verplichte doctoraatsopleiding. Jetje De Groof, de coördinator van deze opleiding legt uit wat dat concreet inhoudt.

JETJE DE GROOF Het halen van een doctoraat is geen eenvoudig proces, het is een serieuze onderneming waarbij je alle hulp kan gebruiken. Daarom heeft onze universiteit ervoor gekozen om de ondersteunende doctoraatsopleiding aan te bieden en die ook goed uit te bouwen. Met de opleiding willen wij er voor zorgen dat het onderzoek en het curriculum van onze doctorandi uitgebreider en kwaliteitsvoller wordt. We hopen ook dat we de arbeidskansen van doctors kunnen opengooien. Vroeger was het namelijk zo dat bijna iedereen die doctoreerde later professor werd. Nu zien we veel meer dat mensen uitstromen naar heel andere beroepscategorieën.

Hierbij kan een doctoraatsopleiding hen ondersteunen.

Hoe is de opleiding opgebouwd?

DE GROOF Het verdiepende aspect, datgene wat je moet helpen om voeling te krijgen met je eigen discipline, wordt door de departementen georganiseerd. Zij zorgen bijvoorbeeld voor gastsprekers of speciale workshops voor doctorandi. Wij bieden methodologische cursussen aan voor vakgerelateerde zaken. Omdat je niets bent met een inhoud die je niet kan overbrengen, stimuleren we doctorandi ook om te communiceren met hun *peers*. Dit is niet alleen belangrijk voor het behalen van je doctoraat, maar ook voor een eventuele carrière in de bedrijfswereld. Voor die communicatievaardigheden bieden wij cursussen aan, die mensen helpen om in academisch Engels teksten te schrijven of presentaties te geven op congressen.

Hebben doctorandi er wel behoefte aan om na vier of vijf jaar studeren nog verder bij het handje genomen te worden?

DE GROOF We gaan de doctorandi echt niet betuttelen: aan onze universiteit kunnen ze zelf hun hele traject invullen. 'Opleiding' is in dat opzicht een beetje een verkeerd gekozen term en kan misschien afschrikkend werken; je bent echt heel vrij. Zo kan je bijvoorbeeld opleidingen gaan volgen of onderwijstaken inbrengen die je doet in het kader van je assistentschap. Er zijn ook budgetten voorzien om naar congressen te gaan waar je kan overleggen met onderzoekers uit je vakgebied en tenslotte kan je ook nog publiceren.

De cursussen kunnen vrij gekozen worden. Wat kan je zo al volgen?

DE GROOF We richten een twintigtal cursussen in. Die zijn onder andere toegespitst op communicatietechnieken, presentatievaardigheden, onderhandelingstechnieken, vergaderen, solliciteren, time management, project management, bio-statistiek... Verder hebben we nog cursussen die de link proberen te versterken tussen onderzoek en het bedrijfsleven. Er zijn ook interdisciplinaire, meer filosofisch gerichte cursussen. Verder worden er ook nog een aantal multidisciplinaire dagen georganiseerd, waar onderwerpen besproken worden die iedereen kunnen aanbelangen, zoals gelijke kansen of sociale zekerheid. En de doctorandi zijn ook vrij om zelf cursussen aan te brengen die ze in de opleiding willen opnemen.

Geeft dat soms geen rare verzoeken voor speciale cursussen?

DE GROOF De voorwaarden vanuit de opleiding stellen dat een bepaalde cursus mag ingebracht worden indien dat nuttig is voor je discipline of je verdere carrière. Onlangs kwam er iemand bij me die tekenlessen had gevolgd op de academie in het kader van zijn doctoraatsopleiding in de geneeskunde. Die persoon moest blijkbaar heel veel precieze anatomische tekeningen kunnen maken. Je hebt ook mensen die een EHBO-cursus volgen, maar dit zijn natuurlijk uitzonderingen. Er zijn ook veel mensen die talen gaan studeren omdat dat altijd van nut kan zijn. In de meeste gevallen liggen de aanvragen wel binnen de discipline.

Veranderen jullie je aanbod ook als men daarnaar vraagt?

DE GROOF Als er voldoende mensen een bepaalde cursus in de opleiding willen opnemen, gaan wij daar naar op zoek. Zo hebben we recent bijvoorbeeld een cursus

rond *intellectual property rights* ingericht. Momenteel zijn vooral cursussen over informatica, presentatievaardigheden, wetenschappelijke communicatie en academisch schrijven erg in trek.

Uw functie is om de cursussen te organiseren?

DE GROOF Eigenlijk ben ik zo'n beetje het aanspreekpunt voor alles wat met de doctoraatsopleiding te maken heeft. Mijn belangrijkste taak is inderdaad het organiseren van al die cursussen en het onderling op elkaar afstemmen ervan. Ik bekijk ook de stand van zaken van het niet-disciplinaire gedeelte. Voorts behandel ik alle inschrijvingen en denk ik ook nog mee over het beleid van de opleiding. Op dat vlak ben ik nu bezig met een enquête die binnenkort naar de doctorandi verstuurd zal worden en ons een overzicht moet geven van wat

goed of minder goed gaat. Een pluspunt aan de Universiteit Antwerpen is dat alles hier goed opgevolgd wordt. Je moet op jaarlijkse basis aan je promotor en je doctoraatscommissie voorleggen wat voor onderzoek je al hebt gedaan en hoe ver je staat met je doctoraatsopleiding. Hierdoor worden problemen vroeger gesignaleerd en kunnen er ook tijdig maatregelen getroffen worden.

Die organisatie doet u bijna op uw eentje. Valt het goed mee om dat allemaal te kunnen blijven coördineren?

DE GROOF Het is een heel drukke job, maar ik doe niet alles alleen: ook mensen van het departement Onderzoek zijn bezig met de doctoraatsopleiding. En ik werk ook samen met een aantal mensen van de Hogeschool Antwerpen; we denken bijvoorbeeld na over het doctoraat in de kunsten. Vroeger kon je alleen maar doctoreren in meer

klassieke richtingen zoals geschiedenis of de wetenschappen, nu heeft de regering dat helemaal opengegooid. Wij proberen die nieuwe doctoraten concreet in te vullen. In elke faculteit heb je ook een coördinator voor de doctoraten: een professor die als aanspreekpunt fungeert voor doctorandi met vragen of problemen. Die coördinatoren kunnen besluiten nemen voor alles wat gebonden is aan de discipline. Met hen werk ik dus ook nauw samen. Ook in andere diensten - zoals de studentenadministratie en de financiële dienst - zitten mensen die zich heel intensief met de doctoraten bezig houden. Maar het klopt wel dat ik het centrale aanspreekpunt ben voor heel wat mensen en dat ik ook, als er vragen zijn, weet bij wie ze daarvoor moeten zijn.

Geeft uw centrale rol u ook inspraak in het beleid?

DE GROOF Ik ben secretaris van de universitaire doctoraatscommissie. Hierin zetelen de facultaire coördinatoren, coördinatoren van een aantal instituten, de vice-rector Onderzoek en de vice-rector Onderwijs. Zij bepalen wat er met het doctoraat en de doctoraatsopleiding gebeurt. Natuurlijk is het zo dat ik goed op de hoogte ben van verschillende evoluties. In die zin ben ik ook soms degene die mee bepaalde zaken op de agenda zet. Als dergelijke dingen goedgekeurd worden, dan worden die door mij verder uitgewerkt. Maar mijn werk draait toch vooral rond de doctoraatsopleiding zelf.

Zijn er dingen die u zou willen aanpassen of waar u aan zou willen beginnen te werken?

DE GROOF In de wetenschappen is er een evolutie aan de gang naar tweejarige Mas-

teropleidingen, zodat de studenten daar vijf jaar gestudeerd hebben voor ze hun diploma krijgen. Letteren en Wijsbegeerte blijven echter bij een vierjarige opleiding alvorens mensen naar een doctoraat kunnen doorstromen. Er zullen dus doctoraatsstudenten zijn die ofwel vier, ofwel vijf jaar gestudeerd hebben. Bij die laatsten zal de onderzoekscomponent al meer aan bod zijn gekomen en daar zullen we rekening mee moeten houden.

We zouden ook een soort competentieprofiel moeten opstellen. Het is belangrijk te weten wat nu juist de capaciteiten zijn van een doctorandus als hij afstudeert. Er wordt al gauw gedacht dat het mensen zijn die geen sociaal leven hebben. Men denkt dat ze zich vier jaar aan een stuk concentreren op één ding en geen andere kwaliteiten of capaciteiten hebben. Uit de doctoraatsopleiding blijkt nu juist dat we dat wel verwachten. We willen dat onze doctorandi hun mannetje kunnen staan. Dat moet beter gecommuniceerd worden naar de bedrijfs-wereld.

Waakt u ook over de kwaliteit van cursussen?

DE GROOF Ik hoop dat de enquête voor doctorandi veelvuldig beantwoord zal worden. Op die manier kunnen we zelf zien welke vakken de mensen heel goed of wat minder vonden. Alle cursussen worden achteraf geëvalueerd en er wordt echt wel rekening gehouden met de opmerkingen van de doctorandi. De inhoud van de cursussen moet ook bekeken worden omdat er soms overlappings zijn. We moeten voor

structuur en een centrale lijn zorgen door de cursussen goed naast elkaar te laten passen en vlot op elkaar te laten volgen. Misschien kan het evenmin kwaad om doctorandi wat meer richtlijnen geven, zij het dan wel in samenspraak met hen, de docenten en de mensen van het beleid. Een cursus sollicitatietechnieken kan bijvoorbeeld het best op het einde van de opleiding gevolgd worden. Voor de rest hoop ik de procedure van het indienen van de jaarlijkse vorderingsverslagen te kunnen optimaliseren. Dat is altijd een hele papierwinkel, ook voor de doctorandi. Tenslotte zijn er nog de doctoraten in al die nieuwe categorieën, zoals productontwikkeling of kunsten. Hopelijk kunnen we ook die allemaal in goede banen leiden.

Hoe verhoudt onze doctoraatsopleiding zich tot de rest van Vlaanderen?

DE GROOF Ik denk dat wij een heel sterk uitgebouwde doctoraatsopleiding hebben. In Vlaanderen heb je twee systemen. Je hebt universiteiten waar de doctoraatsopleiding niet verplicht is, zoals Brussel en Gent, en je hebt degenen waar ze wel verplicht is, zoals Leuven en Antwerpen. Bij ons moet je tegen het einde van je doctoraat een opleiding van 30 studiepunten gevolgd hebben. Tegenover die verplichting stellen wij wel een aantal diensten. Elke instelling doet dat, maar ons aanbod aan algemene opleidingen is uitgebreider dan dat van andere universiteiten.

Wat vindt u zelf het beste systeem?

DE GROOF De meeste doctorandi nemen uit zichzelf wel de nodige initiatieven om aan de vereiste 30 punten te geraken. In je

traject ga je sowieso al naar congressen, volg je opleidingen en moet je al eens les geven. Maar lang niet iedereen beëindigt zijn doctoraat. Je kan dan veronderstellen dat die mensen een aantal van de activiteiten niet of onvoldoende gevolgd hebben. Door die activiteiten te verplichten, zorg je ervoor dat iedereen minimaal wel eens aan onderzoek-communicatie doet, iets publiceert of een opleiding volgt. Een gevoel van isolement valt zo weg en eventuele fouten kunnen opgevangen worden. In die zin ben ik wel voor de verplichting. Natuurlijk zul je veel mensen horen zeggen dat doctorandi oud en wijs genoeg zijn om het zelf te doen. Je kan je ook afvragen hoe je mensen kan stimuleren zonder hen ergens toe te verplichten, maar dat ligt nogal moeilijk omdat doctorandi doorgaans weinig tijd hebben.

U werkt met veel mensen samen, maar u blijft wel het centrale aanspreekpunt. U heeft plannen om een jaar naar het buitenland te gaan. Zullen de doctorandi niet in de kou blijven staan?

DE GROOF Ik ben inderdaad een tijdje weg, maar qua opvolging is er absoluut geen probleem. Ik vertrek begin november en mijn vervanger zal in oktober beginnen zodat wij een maand samen kunnen werken. Ik denk dat een maand voldoende is om die persoon op de hoogte te brengen van alles wat er gaande is. De doctorandi zullen in principe niets van mijn afwezigheid voelen. De cursussen voor het komende half jaar zijn al georganiseerd en het indienen van de jaarlijkse voortgangsrapporten zal ook normaal verlopen, daar ben ik zeker van.

Dan wensen wij u alvast een goede reis!

*Tekst: Bart Braem en Niels Govaerts
Foto's: Jef Leyssens*

We willen dat onze doctorandi hun mannetje kunnen staan.

De kleren van de rector

Onze universiteit opent haar eerste shop

Om een of andere reden speelt de zinsnede 'het zat eraan te komen' door mijn hoofd, maar eerlijk gezegd had ik het helemaal niet zien aankomen. De UA Shop (of 'Winkel', voor de mensen die Nederlands spreken) met kleren en prullaria voor iedereen, het is een nationale primeur. Unigear, het bedrijf dat zelf met het voorstel kwam aandragen en de praktische kant voor haar rekening neemt, heeft gelijkaardige overeenkomsten met de universiteiten van Eindhoven, Maastricht, Tilburg en Twente. Tja, de mercantiele geest der Nederlanden.

In de nog zeer propere winkel op de hoek van de Oude Koorstraat en de Pelgrimsstraat vindt u alles wat de hartstochtelijke UAdept kan verlangen: van bierglazen en teddyberen over t-shirts, polo's en sweaters, manchetknopen en dasen, paraplu's en slabbetjes voor de kleine tot klokken, USB-sticks en wijngeschenkboxen... Het universitaire merk is uiteraard niet het enige dat er verkocht wordt; het moet winstgevend blijven, ze-

ker wanneer studenten en personeel van de universiteit - hoogst waarschijnlijk de grootste groep cliënteel - korting krijgen op vertoon van de juiste kaart. Ook via de site (<http://www.unigear.be>) kan u heel het UA-merchandise zwikje bestellen, hoewel het vakje naast 'student/medewerkernummer' nog niet lijkt te bestaan. Maar met openingsuren van 9 uur 's ochtends tot 18 uur 's avonds moet een gaatje om even naar het toeristische hart van A'pen af te zakken wel te vinden zijn.

In alle eerlijkheid, toen ik er voor het eerst van hoorde vond ik het concept nogal lachwekkend, maar eigenlijk is het niet zo'n slecht idee. Ik denk niet dat dit het nieuwe logo een 'internationale uitstraling' zal geven, zoals de voorzitter van de raad van bestuur zei bij de opening van de shop, maar we hebben ondertussen fortuinen uitgegeven aan dit logo (en de gebakken lucht erachter), dus mogen we er ook wel eens wat aan beginnen te verdienen.

Folker Debusscher

Krotspotting in hartje Antwerpen

Verkrotting en huisjesmelkerij

Tekst: Jonas Vincken
Foto's: Rudina Coraj

Op een druilerige maandagochtend worden we aan het Sint-Jansplein opgewacht door Frank Hosteaux, voorzitter van de Antwerpse vzw Rot op Huisjesmelkers. Ondanks hard werk de voorbije jaren is de toestand nog steeds schrijnend: huisjesmelkers verhuren ongeschikte of ronduit onbewoonbare krotten aan kansarmen. Hosteaux neemt ons mee naar zo'n krot. Maria (83) en haar dochter Elke (58) kunnen zich niets anders veroorloven.

Als Maria de deur opent, worden we overvallen door de vochtige lucht. De bedompte geur grijpt je vast en nijpt je strot dicht. Verluchten is onmogelijk aangezien er geen vensters zijn. Het is er donker. Schimmelvlekken op de muren, afgebladerd behangpapier, deuren die niet meer sluiten en schuiven die niet meer openen. Scheuren in het plafond waarlangs vuil water binnensijpelt. Maria houdt van lezen maar al haar boeken zijn rijp voor het stort: het vocht vreet alles aan.

Maria vertelt ons dat dit appartement van haar dochter Elke is en dat zijzelf hierboven woont. Wijzend naar een bed naast een grote schimmelvlek vertelt Maria dat Elke daar sliep. Dat ze darmkanker heeft. En dat de thuisverplegers haar verboden hadden daar te slapen omdat ze dan ook astma zou

krijgen. Dat ze inmiddels astma heeft. "Nu slaapt ze boven bij mij," zegt Maria, "waar anders?"

"Elke was vroeger airhostess bij Sabena," begint Maria haar verhaal, "Geen ogenblik rust had ze, ze was voortdurend onderweg. Op een keer was ze er niet toen haar vlucht vertrok." Met tranen in de ogen vervolgt Maria: "Ze hebben haar later gevonden, zittend op de stoep met een zenuwzinking. Ze wist niet eens meer wie ze was." Elke moest naar een psychiatrische instelling in Brugge. Op een nacht belde ze haar moeder op. "Mama," huilde ze, "nu moet ik van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat dozen vouwen voor Leonidas. Als ik 's nachts wakker word, ben ik nog steeds dozen aan het vouwen." Maria is onmiddellijk naar Brugge geracet. "Ik zei hen dat ik Elke meteen mee naar huis zou nemen", vertelt ze furieus. "Dat mocht niet, zeiden ze. Tot ik ermee dreigde de pers in te lichten!", aldus Maria.

Sindsdien wonen ze hier, in de Rotterdamstraat, vlakbij het Sint-Jansplein. Toen Elke hier vijf jaar geleden aan-

uit haar handen gerukt. Ze zegt dat het hier toen een tippelzone was, maar dat het nu veel beter is. "Toch", mompelt ze, "durven wij hier na acht uur 's avonds nog steeds niet buiten komen." Over de toestand van haar appartement wil ze niet veel zeggen. Ze lijkt de wanhoop nabij. "De huisbaas heeft beloofd dat het zou veranderen," vertelt Elke, "maar dat zegt hij al jaren."

Verbetering in zicht?

Wanneer we het pand verlaten kijkt Frank Hosteaux achterom. "Zoiets verwacht je toch niet meer in België? Hoe is het mogelijk dat onze maatschappij bij zoveel ellende onverschillig blijft toekijken? We zijn zes jaar bezig en we hebben al ontelbaar veel gezinnen geholpen, maar het blijft een druppel op een hete plaat. Fundamentele oplossingen zijn er niet. Iedere dag komen er nieuwe huisjesmelkers bij. Ze kopen een appartement of huis en verdelen dat dan in kleine panden. De deurbelletjes verraden het: van de ene dag op de andere zie je die soms vervijfvoudigen."

**"De huisbaas heeft beloofd dat het zou veranderen,"
vertelt Elke, "maar dat zegt hij al jaren."**

kwam was haar eerste indruk barslecht: nog voordat ze uit de auto kon stappen had een voorbijganger haar portefeuille

"Een van de grootste problemen," vervolgt Hosteaux, "zijn de mensen zonder papieren. Als we hen aantreffen

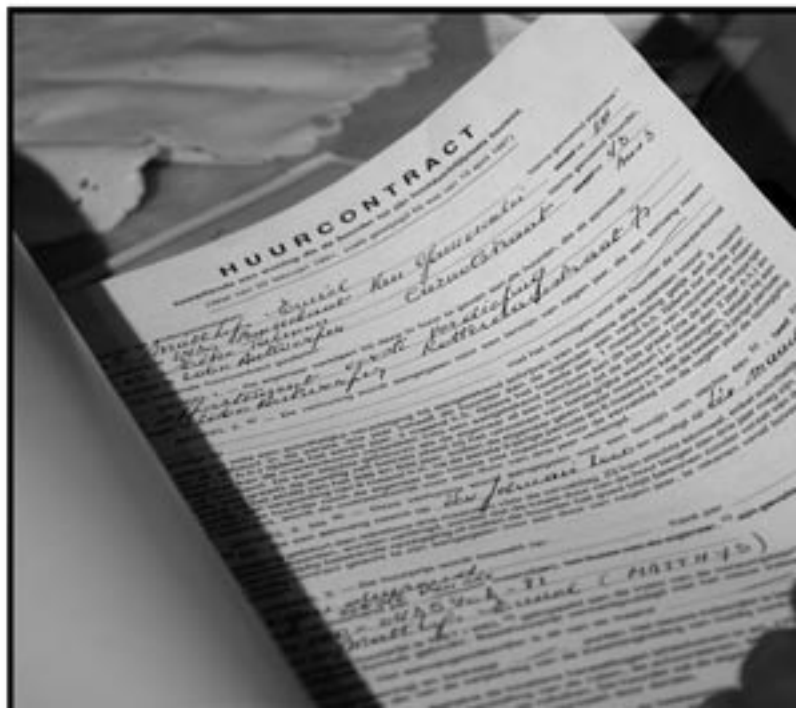
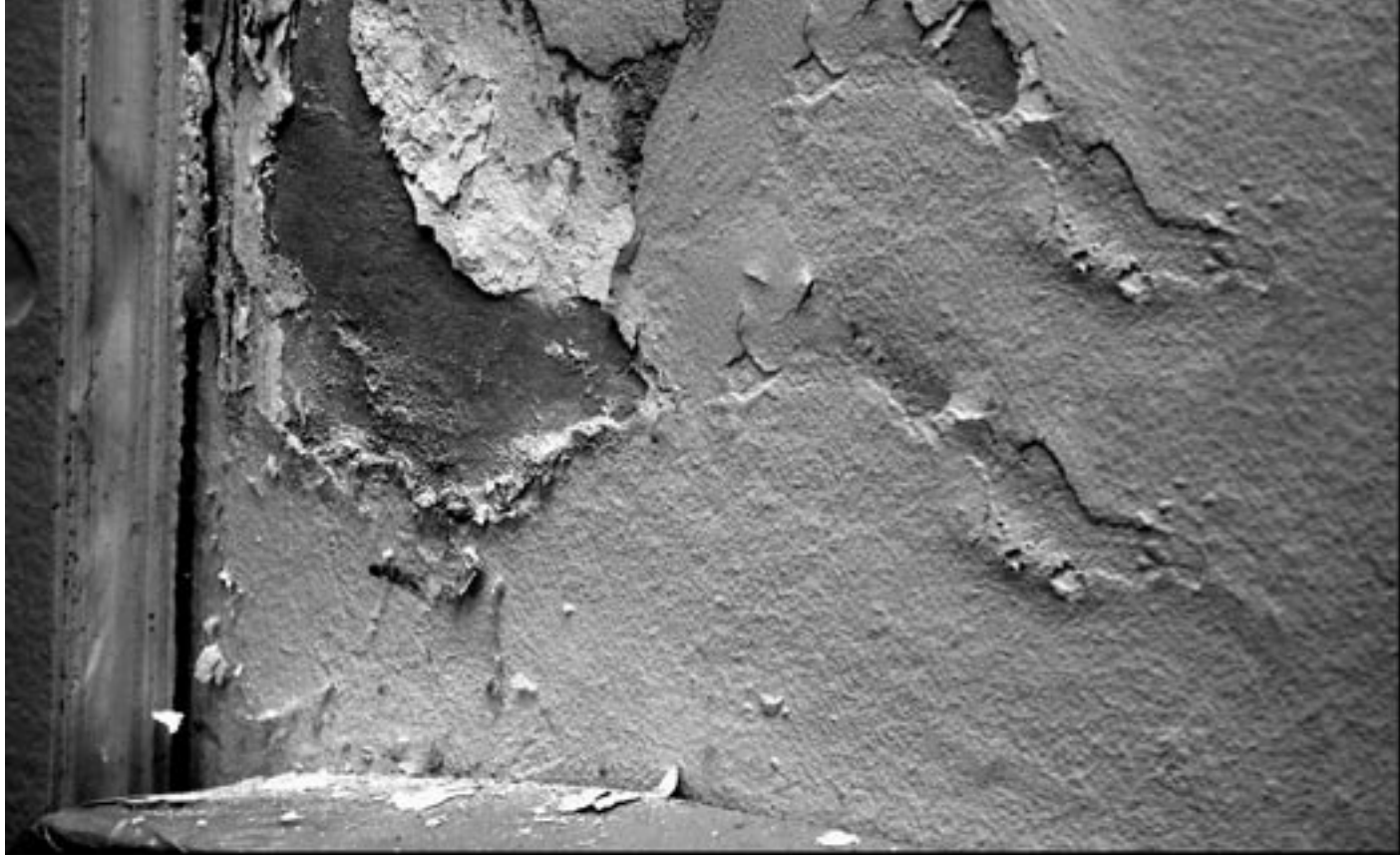
in een krot moeten we erg voorzichtig te werk gaan. We merken dat zij soms meer gevisieerd worden dan de huisjesmelkers. Het kan toch niet dat de krotbaas vrijuit gaat terwijl de slachtoffers opgesloten worden in Merksplas of Steenokkerzeel, of erger nog, gerepatriëerd worden? Zelfs als men hen laat gaan is hun situatie uiterst penibel: stad noch OCMW voorzien herhuisvesting voor sans-papiers."

Wanneer we hem vragen of het stadsbestuur de zaak ernstig neemt, knikt hij. "Onder de vorige administratie werden we soms uitgelachen als we iets meldden. Het ging er toen veel gemoedelijker aan toe. Dat is nu niet meer het geval. De coördinator van de woondienst is niet altijd van goede wil, maar de samenwerking met het kabinet van burgemeester Janssens en de schepen van huisvesting, Pairon, verloopt erg goed", besluit Hosteaux.

Het parket treedt echter opvallend laks op in Antwerpen. Tussen de vaststelling van de feiten en de veroordeling verloopt minstens drie jaar. In andere steden gaat het gerecht vaak sneller en effectiever over tot actie. Op een themazitting over huisjesmelkerij in Gent werden in één klap vier vennootschappen en 22 personen veroordeeld tot hoge geldboetes en zelfs celstraffen. Niet enkel brengt dit schot in de zaak, het weegt mentaal ook zwaar op alle andere huisjesmelkers. Waarom kan zoiets niet in Antwerpen?

Foto's op de volgende pagina's

De impact van de Lissabon-doelstellingen op het hoger onderwijs

In de conclusies van de Europese top van Lissabon in 2000 werd een algemene strategie uitgetekend voor de verdere ontwikkeling van Europa gedurende het volgende decennium. Deze algemene 'Lissabon-doelstelling' stelde dat Europa tegen 2010 'de meest competitieve en dynamische kenniseconomie ter wereld' moest worden, 'in staat tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang'. Deze doelstelling werd verder uitgewerkt in verschillende deeldoelstellingen, verdeeld over een economische, een sociale en (later) een ecologische pijler, die de leidraad moeten vormen voor het werk van de Europese Commissie tot 2010.

Mehdi Koocheki

Het is niet verwonderlijk dat onderwijs en onderzoek een belangrijke plaats toegewezen krijgen bij het volgen van een strategie om de meest competitieve kenniseconomie te worden. Zo komt uiteraard ook het hoger onderwijs in het vizier. Tot nader order blijft onderwijs echter een nationale bevoegdheid en heeft de Europese Commissie een erg beperkte bevoegdheid in deze materie, vastgelegd door het Verdrag van Amsterdam. Op zich is dit geen slechte zaak. Gezien de grote culturele diversiteit binnen Europa enerzijds en het nog steeds bestaande 'democratisch deficiet'

anderzijds, blijft het zeker te verdedigen om een bij uitstek met democratische principes verbonden beleidsdomein zoals onderwijs op lokaal of nationaal vlak te reguleren.

Toch tonen de Europese Commissie en de Europese Raad een sterke interesse voor het hoger onderwijs. Zo wordt er door middel van de 'open coördinatiemethode' geprobeerd om enkele gezamenlijke doelstellingen door te voeren op het vlak van onderwijs en vorming, vastgelegd in een werkprogramma op de Europese top van Barcelona in 2002. Enkele doelstellingen die in het oog

springen zijn de verdere harmonisering (Ba/MA) en toegenomen mobiliteit (ECTS), het openen van de universiteit naar de buitenwereld, de voorstellen voor alternatieve financieringsbronnen en de nadruk op toegepast onderzoek en exacte wetenschappen.

In principe zijn deze doelstellingen lovenswaardig. Toch mag men niet blind zijn voor de potentiële gevaren die ze met zich kunnen meebrengen. Zo is verdere harmonisering en de toename van mobiliteit in het onderwijs een zaak waar de student ongetwijfeld baat bij heeft. Het doel om het grootste aantal niet-Europese studenten te hebben kan ook een verrijking voor ons studielandschap zijn, maar het gaat wel gepaard met het 'brain drain'-fenomeen uit de ontwikkelingslanden. Ook het openstellen van de universiteiten naar de buitenwereld is een positieve zaak. Spijtig genoeg wordt onder de 'buitenwereld' meestal enkel de bedrijfs wereld verstaan. Het zoeken naar alternatieve financieringsbronnen impliceert een groter belang van financiële stromen uit deze bedrijfs wereld. Dit is niet steeds negatief,

maar het impliceert ook de mogelijkheid tot het invoeren of verhogen van inschrijvingsgelden in het hoger onderwijs, wat de democratisering ervan in het gedrang brengt. Samen met de harmonisering kan deze laatste doelstelling ook leiden tot een ongezonde concurrentie in het onderwijs, waarbij er enkele Europese elite-universiteiten ontstaan naast een groot aantal 'slechtere' onderwijsinstellingen.

Een toename van toegepast onderzoek en stimulansen om exacte wetenschappen te studeren zijn inderdaad essentieel voor een dynamische kenniseconomie. Er moet echter op gelet worden dat instellingen ook van hun onderwijs taak en van fundamenteel onderzoek werk blijven maken en dat de vrije keuze van de student gerespecteerd wordt. Met dient er dus over te waken dat niet enkel de economische taken van het onderwijs binnen de Lissabon-doelstellingen gevrijwaard blijven, maar ook de sociale taken (bijdragen tot een hechte en democratische maatschappij) en de persoonlijke taken, zoals zelfontplooiing.

Meer info: www.vvs.ac

Is oktober warm en fijn, het zal een strenge winter zijn

Zijn de herinneringen aan de 0110-concerten (of hun aangebrande aanverwanten) alweer aan het vervagen, ligt de Zomer van Antwerpen alweer in een gebied dat slechts historici aanspreekt en slaat de routine van het academiejaar weer toe? Er is geen reden tot wanhoop, noch tot het beperken van uw interesse tot cursussen en bodems van 33'ers. dwars voorzag uw nood en selecteerde boeiende en betaalbare bezigheden om oktober meer dan aangenaam te vullen.

Muziek liefhebbers kunnen sinds kort terecht in AMUZ, de tot concertzaal omgebouwde Augustijnerkerk in de Kammenstraat. Op 21 oktober brengt het Prometheus Ensemble er vroeg twintigste-eeuws werk van de Franse componisten Honegger en Poulenc. Nog gloednieuw dan AMUZ is de concertzaal van TRIX, gelegen aan de Noordersingel. Überheld Rudy Trouvé en de Amerikaanse singer-songwriter Denison Witmer spelen er een café-concert op 7 oktober. Diezelfde avond nog pakken de burens van Hof Ter Lo uit met het *Breakcore Gives Me Wood Fest*, volledig gewijd aan het hyperkinetische enfant terrible uit electronica-land. Grondlegger van de breakcore Venetian Snares en vele anderen trakteren u op vette beats die ratelen als Belgische FN-geweren in Nepal. Ook

wie op zwart zaad zit in oktober hoeft zich de plezierige dingen des levens niet te ontzeggen. Op 6 oktober geeft Dez Mona de aftrap van een goed gevuld *Jazz Wilrijk* met een gratis concert in CC De Kern. Bijna elke avond zijn er gratis pop- en rockconcerten in muziekcafé Bottom Line en elke vrijdagmiddag kan je voor tweeënhalve euro naar gevarieerde kamermuziekconcerten luisteren in het Kolveniershof.

De eerste twee weken van oktober zitten ook vol met kleine, meerdaagse festivals. Zo viert jamcafé Buster twee weken lang zijn tiende verjaardag met gratis optredens à volonté en is er tot en met 13 oktober *TONEEELLELEL* in Scheld'apen, met een mix van theater (Olympique Dramatique, Braakland/ZheBilding...), film en muziek (onder andere Think of One, het improvisatieclubje I H8 Camera en de onvergetelijke Guido Belcanto). Een ander evenement is het Afrikaanse filmfestival *Cinémaf*, dat de hele eerste week van de maand landt op en rond het De Coninckplein. In het weekend van 14 en 15 oktober vindt een jubileumeditie van *Het Andere Boek* plaats in het Zuiderpershuis en op 20 oktober kan je in het Oude Badhuis terecht voor een gratis kortfilmfestival.

Het theaterseizoen is terug begonnen

en vanaf 13 oktober mag Guy Cassiers zijn eerste productie als Toneelhuiscurator voorstellen. *Mefisto for Ever* werd door Tom Lanoye geschreven op basis van een tekst van Klaus Mann en werd door Cassiers als vanouds stevig geïnjecteerd met technologie. Van 4 tot en met 7 oktober pakt de Singel uit met de Belgische première van *Hedda Gabler* van Henrik Ibsen, gebracht door Toneelgroep Amsterdam in een bekroonde regie van Ivo Van Hove. In Monty is dan weer het nieuwe stuk van de Roovers, *Merg*, te zien van 13 tot en met 21 oktober. Wie warm loopt voor dans kan op 19 en 20 oktober terecht in het CCBe in Berchem voor voorstellingen van de jonge choreografen Nada Gambier en Etienne Guilloteau. De Singel ontvangt Alain Platel en zijn Les Ballets C. De La B. die van 2 tot en met 4 november *vsprs* brengen, naar de Mariavespers van Monteverdi.

Te arm voor cultuur? Koop cultuurcheques bij het Studenten Informatiepunt van je campus of win ze door de puzzel op pagina 30 op te lossen. Op pagina 31 vind je ook een kortingsbon voor Het Andere Boek.

Jef Leyssens

AMUZ
Kammenstraat 81
www.amuz.be

TRIX
Noordersingel 28
www.trixonline.be

CC De Kern
De kern 18, Wilrijk
www.antwerpen.be/dekern/

Hof Ter Lo
Noordersingel
www.ccluchtbal.org

Kolveniershof
Kolveniersstraat 20

Buster
Kaasrui 1
www.busterpodium.be

The Bottom Line
Pelgrimsstraat 11

Scheld'apen
d'Herbouvillekaai 36
www.scheldapen.be

Cinémaf: www.cinemaf.be

Zuiderpershuis
Waalse Kaai 14
www.zuiderpershuis.be

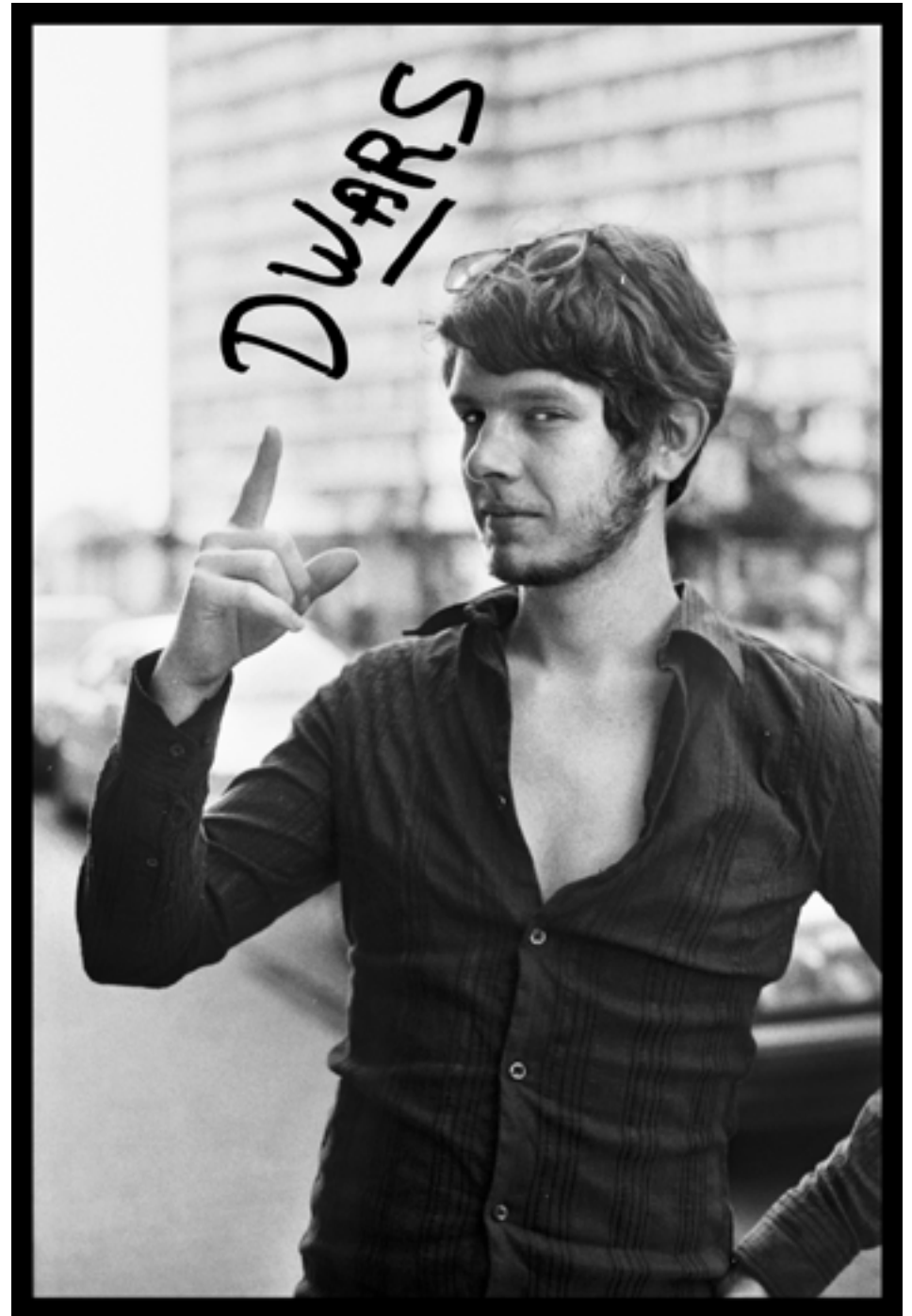
Oude Badhuis
Stuivenbergplein 38

Toneelhuis
Komedielaats
www.toneelhuis.be

deSingel
Desguinlei 25
www.desingel.be

Monty
Montignystraat 3
www.monty.be

CCBes
Driekoningenstraat 126,
Berchem
www.ccbe.be

dwars doet een Patrickje

De kunstminnaar

Een psychedelisch Omargasme

Elke maand bespreekt een dwarsreporter zijn of haar favoriete kunstwerk. In dit nummer: muziek!

De Red Hot Chili Peppers willen bijna niet meer zonder hen op tournee en progiganten als Tool en Dream Theater steken hun bewondering evenmin onder stoelen of banken: The Mars Volta heeft de laatste jaren een verschroeiende stempel op de rock gedrukt.

Sinds snarenplukker Omar Rodriguez-Lopez en frontman Cedric Bixler-Zavala hun veelbetekenende hardcore-combo At the Drive-In ontbonden op het toppunt van zijn succes, opterden ze voor een bonte mengeling van georganiseerde chaos en exotische energie. Conventies werden genegeerd en het (on)geduld van de luisteraar zwaar op de proef gesteld. Vandaag, na het alom geprezen debuut De-Loused in the Comatorium en de vijfdelige trip Frances the Mute, ontdekt The Mars Volta op Amputecture de song, zonder zich op een achterliggend concept te concentreren. En daardoor is deze plaat (ondanks de welbekende tegendraadse ritmiek en onverwachte overgangen) de jongens hun meest toegankelijke, maar ook sterkste werk geworden. Uiteraard kennen de heren hun klassiekers: opzweepende King

Crimson-riffs, pompeuze blazers à la Zappa, de dubbelgelaagde sopranen van Queen, Floydiaanse stemsamples, organische Zeppelin-grooves... het zit er allemaal in. Maar hoewel de meeste trucjes uit de Volta-doos op Amputecture tot perfectie worden gebracht, weet de groep uiteraard ook te verrassen en integreren ze alle net genoemde elementen in hun erg authentieke stijl. Mét stijl. Of het nu gaat om de mantra-ouverture Vicarious Atonement of de uitgebreide suite Tetragrammaton, Omar en Cedric mikken ondanks hun complexe dissonantie en technische bombast rechtstreeks op de buik. Critici die overigens beweren dat de heren enkel opgefokt lawaai kunnen produceren, krijgen lik op stuk dankzij het akoestische, lichtjes flamencogetinte Asilos Magdalena. Prachtige refreinen (Vermicide), geflipte percussie-crescendo's (Day of the Baphomets) en angstaanjagende sferen (El Ciervo Vulnerado) worden met grandeur gecombineerd, maar het zijn vooral de withete hardrock van Viscera Eyes en het keizerlijke blazercontrapunt in Meccampuncture die de rest van de moderne rockwereld op één been naar huis sturen. Compositorisch, tekstueel en productiegewijs zit The Mars Volta in 2006 op een voorlopig hoogtepunt. Waar wacht u nog op?

Matthias Meersmans

Zes keer niets

Fictiecolumn

"Ingekort. Kan je dat nu geloven? Ingekort!" Kasper leek het zelf niet te geloven. Hij zat, letterlijk, met zijn handen in zijn haar, te twijfelen tussen teleurstelling en razernij, wat min of meer neerkwam op besluite-loosheid. "Na vijf keer lief en leed te hebben blootgelegd, ineens, pfft, niets meer." Samantha was achter hem komen staan en legde haar handen op zijn schouders. "Liefje, kom, wat had je nu eigenlijk te vertellen?" Hierop veerde Kasper plots overeind en hield een dreigende wijsvinger onder haar neus. "Wat had ik te vertellen?! Meen je dat?" Ze haalde haar schouders op. "De samenzwering verijdelen was leuk, Kaps, maar er zat niet echt iets in. Niemand snapte het concept van een vervolghet verhaal zelfs maar." Kasper liet een brede glimlach zien. "Precies! Het ging over niets! Niet een niets dat een iets wou zijn, maar een puur, onbevungen niets. Dat was het punt net!" Sam rolde met haar ogen en zuchtte diep. "Kasper..." - "Nee, kijk, ik verhaalde ons avontuurtje, spannend, goed geschreven, met wapens, geweld en een zweem erotiek..." - "Ik ben niet

meer hees." - "...maar het ging niet over het verhaal, over het geheel van begin over midden tot einde. Elk verhaal op zich was grootser dan fictie, grootser dan literatuur. Het was..." Zijn lichaam leek tot rust te komen in een opperste gelukzaligheid. "...Kunst." Met gefronste wenkbrauwen zette Sam zich aan tafel. "Zelfs Hij ziet Zichzelf niet als een kunstenaar, laat staan iemand anders. Is dit niet gewoon jouw inherent narcistische inslag die de kop opsteekt?" - "Vroeger zag men ook niet dat de aarde rond de zon draait." Sam schudde haar hoofd. "Laat maar." Ze zwegen, Kasper nu met zijn handen op haar schouders. "Samantha?" - "Hmmm?" - "Waar gaat dit stukje over?" Hij klonk een beetje bezorgd. "Over niets, Kaps. Over absoluut niets." Met een glimlach kuste hij haar kruin. "Oef, ik was al even bezorgd."

Hendrik Jan

De Positieve Noot

De Amerikanen van de Scissor Sisters hebben hun succes grotendeels te danken aan hun discoverie van Pink Floyd's Comfortably Numb, een zet die David Gilmour zodanig indrukwekkend vond dat hij zanger Jake Shears voor een live-duet uitnodigde. Toen Gilmour daar echter uiteindelijk op terugkwam, veranderde de grote fan vlekkeloos in een tegenstander. Aldus Shears: "I'm emotionally fragile and weeping - a mess. [...] They canned me. Bastards! [...] I kind of hate him for it." Meer Floyd-nieuws: Roger Waters vond The Wall blijkbaar nog niet ambitieus genoeg, waardoor zijn -slik- opera Ca Ira (gebaseerd op de Franse Revolutie) vorige maand in Polen in première ging. Nog meer Floyd-nieuws: verzamelaars kunnen nu pas écht bewijzen hoe devoot ze zijn; Syd Barretts huis in Cambridge wordt namelijk geveild. Om ter eerst, blokes.

Boy George heeft als werkstraf voor cocaïnebezit vijf dagen straten moeten kuisen in Manhattan en overweegt nu een groots benefietconcert voor stratenvegers op te starten.

Jon Nödtveidt, zanger/gitarist van de Zweedse black metalgroep Dissection, heeft zich vorige maand in een kaarsencirkel door het hoofd geschoten. De man werd in 1997 reeds opgesloten voor het vermoorden van een homoseksueel en was sinds 2004 terug bezig Dissection uit het slop te rakelen. Zijn officiële website geeft alvast de volgende verklaring: "His

legacy and Luciferian Fire will live on [...]. As our brother's goal in life and death never was to "Rest in Peace", we will instead wish him victories in all battles to come, until the Acosmic Destiny has been fulfilled. For the glory of the Dark Gods and the Wrathful Chaos!" Nu weet u het ineens.

Rapnieuws: Mos Def is gearresteerd voor een ongepland openluchtoptreden, 50 Cent is nogmaals aangeklaagd voor het fysiek mishandelen van twee vrouwelijke fans, Lil' Kim wordt beschuldigd van plagiaat nu ze uit de cel is voor meeneed, Busta Rhymes zit in de gevangenis wegens het neerslaan van een man die op zijn auto spuwde, Lil' Wayne (niét de broer van Lil' Kim) mag brommen voor drugsbezit en Proof wordt voor de rechter gedaagd door de familie van Keith Bender, de man hij vorig jaar neerschoot. Detail: Proof overleefde die street battle zelf niet. Wie is er nu het stoerst, beatch?

De Eurosongfestivalgedochten van Lordi hebben voor bewezen diensten in Finland hun eigen, overigens zeer origineel getitelde Cola op de markt gekregen: Lordi Cola. Proost.

Titel Van De Maand: Cosa Nostra Klub van Count Nosferatu Kommando, het nevenproject van Anorexia Nervosa-zanger "Rose Mother Sucking" Hreidmarr. Tevens de opvolger van het album Ultraviolence Über Alles, jawel. Eindigde als tweede: Alchemy of The Black Sun Cult van Goatwhore.

Op het einde van de jaren negentig leek het er op dat de hardliners in de Iraanse politiek stilaan plaats moesten ruimen voor meer pragmatisch ingestelde hervormers. Er werd gestreefd naar een dialoog met het Westen en na de Iraanse revolutie in 1979 werden voor de bezetting van de Amerikaanse ambassade zelfs verontschuldigen aangeboden. Met de onverwachte verkiezing van Mahmoud Ahmedinejad als president in 2005 werd echter duidelijk dat de conservatieve ideologische scherp-slijpers terug waren van niet zo heel ver weg geweest. dwars biedt u een blik in het hoofd van een conservatief lid van de 7e Majles (*het Iraanse parlement verkozen in 2004, nvdr.*). Zijn fractie vormt nu de meerderheid in die Majles.

In gesprek met
conservatief
Iran

Zou u uzelf kort kunnen voorstellen?

AHMED-E-HOUSSEINI Bismillah al Rahman al Rahim (*in de naam van God, de genadige, de medelevende, nvdv.*). In het middelbaar heb ik wiskunde gestudeerd in Sirjan, vervolgens ben ik naar het seminarie gegaan in Qom (*de heiligste stad in Iran, nvdv.*). Ik kwam in contact met de religieuze clerus en werd actief in het verzet tegen de Shah, omdat ik vond dat hij een knecht van de Verenigde Staten was. Omwille van dit verzet ben ik verschillende malen gearresteerd, gevangen gezet en gemarteld. Na de islamitische revolutie van 1979 ben ik, zoals vele andere religieuze mensen, actief geworden in het leger. Later werd ik spreker tijdens het vrijdaggebed in Sirjan. Uiteindelijk ben ik door de mensen van Sirjan verkozen tot de Majles, omdat ze mijn achtergrond kenden van tijdens de heerschappij van de Shah. Zo werd ik de vertegenwoordiger in de Majles van Sirjan.

Iran noemt zichzelf een islamitische republiek. Kan u uitleggen wat dat juist inhoudt? Ligt de macht bij het volk of bij de clerus?

HOUSSEINI We hebben het werk verdeeld volgens onze grondwet. Deze grondwet is door het volk gestemd. Bepaalde taken behoren toe aan de Majles, die door het volk verkozen wordt. De vertegenwoordigers van het volk worden zonder enige tussenkomst van de regering gekozen. Ik ben zelf vele malen verkozen en heb gezien dat de regering zich op geen enkele manier met de stembusuitslag moeit. Ik vind dat ze verantwoording verschuldigd zijn

aan het parlement en verplicht zijn de besluiten van de Majles na te leven. De Majles duidt de ministers aan en de ministers zijn verplicht elke wet en regel die uitgevaardigd is door ons te respecteren. Dan is er de Rechtsgeleerde (*concept gebaseerd op het werk van Ayatollah Khomeini 'Hukumat-e-islam; Velayat-e-faqih', de islamitische samenleving; heerschappij van de Rechtsgeleerde, nvdv.*), die de vervanger op aarde is van de verborgen twaalfde Imam Mehdi. In het geval van een onoplosbaar conflict tussen het parlement en de regering, zal hij met zijn wijsheid de problemen voorzien en oplossen.

Hoe verlopen de verkiezingen voor de Majles eigenlijk?

HOUSSEINI Volgens de wet kan iedereen zich kandidaat stellen. Daarna zullen de persoonlijkheid, de kennis en de banden met het buitenland van de persoon in kwestie gecontroleerd worden. Nadat de kandidatuur is goedgekeurd door de Raad van Wachters (*niet-verkozen orgaan dat moet toezien op het islamitisch karakter van de besluitvorming, nvdv.*) hebben alle fracties het recht om hun publiciteit en hun programma te verspreiden. Alle kandidaten hebben het recht op een afgevaardigde aan de stembus om de stembusgang te controleren; de mensen mogen vrij stemmen.

Na de verkiezingen heeft elke niet-verkozen kandidaat het recht de uitslag te betwisten en een onderzoek te vragen. Nadat een kandidaat verkozen wordt, gaat hij of zij naar de Majles om trouw te zweren aan de wetten en het volk van Iran.

Welke verschillende politieke fracties bestaan er in de Majles?

HOUSSEINI Op het moment zijn er drie groepen: de meerderheid, de oppositie en de onafhankelijken. Ik geloof dat ik de plicht heb om te vechten tegen de mensen, waar ook ter wereld, die agressief zijn en andere mensen overheersen.

Hoeveel moslims leven er in Frankrijk?

Hoeveel parlementsleden hebben ze?

Het is mijn taak om aan de kant van de onderdrukte mensen te staan. Daarom behoor ik tot de groep van de rechtvaardigen, die momenteel de meerderheid vormen in de Majles. Daarom heb ik ook dr. Ahmedinejad gesteund tijdens de eerste en tweede ronde van de presidentsverkiezingen; omdat ik geloof dat hij ook rechtschapen is en rechtvaardigheid in de wereld verdedigt. Hij staat aan de kant van de onderdrukten en vecht tegen de onderdrukkers.

Bij de vorige verkiezingen voor de Majles in 2004 waren er problemen nadat veel kandidaten, waaronder uit-tredende parlementsleden, geweigerd werden door de Raad van Wachters.

Hoe staat u daar tegenover?

HOUSSEINI Mocht ik in de plaats zijn van de Raad van Wachters, dan zou ik hetzelfde doen. Sommige van die kandidaten hadden contacten met buitenlandse onderdrukkers. Ze waren van plan om vitale economische informatie aan buitenlanders te geven, met als doel onze economie te vernietigen. Anderen wilden gevoelige militaire informatie doorspelen en zo het land van binnen uit vernietigen. Het waren geen nationalist, ze waren niet begaan met hun land en met de islam. Dit soort mensen verdient het niet in de Majles te zitten omdat ze voor de vijand werken. Sommigen onder hen lieten hun campagne door buitenlandse multinationals financieren. De geweigerde kandidaten waren dus moreel of financieel gecorrumpeerd en sommige waren tegen de islam. Elk ander land zou hetzelfde doen met mensen die tegen de grondwet zijn, een slechte morele achtergrond hebben of de instellingen willen saboteren.

In 1997 wonnen Khatami en het hervormingsgezinde kamp op overtuigende wijze de presidentsverkiezingen. Ook in de zesde Majles waren veel hervormers aanwezig. Hoe verklaart u de heropkomst van het conservatieve kamp, waartoe u ook behoort, en waarvan de verkiezing van president Ahmedinejad in 2005 het duidelijkste voorbeeld is?

HOUSSEINI Het is duidelijk dat de hervormers veel positieve zaken verwezenlijkt hebben, maar de meeste van

hun beloften hebben ze niet kunnen waarmaken. In de praktijk zijn ze erg tekort geschoten, bijvoorbeeld tijdens de gemeenteraadsverkiezingen in Teheran enkele jaren terug. Er waren een aantal hervormers verkozen, maar in plaats van aan het nationale belang te denken, maakten ze voortdurend ruzie onder elkaar en streefden ze hun persoonlijke en groepsbelangen na. Omdat ze te dogmatisch waren, konden ze niets veranderen in de praktijk. De mensen wilden echter geen woorden maar daden zien; ze vertrouwden hen niet meer. En omdat Khatami aan de macht was gekomen met de steun van Rafsanjani (*de president voor Khatami, nvdv.*) en zijn partij van technocraten, vertrouwden de mensen bij de laatste verkiezingen ook Rafsanjani niet meer. Maar Ahmehdinejad beloofde de mensen rechtvaardigheid en rechtvaardigheid ligt in de

natuur van elke mens. Het is ook de basis van het islamitisch geloof. De mensen zagen ook zijn inspanningen voor sociale rechtvaardigheid toen hij nog burgemeester van Teheran was. Sinds hij president is, blijft hij op een zeer toegewijde en intelligente manier het pad volgen dat hij de mensen had beloofd.

In het Westen wordt veel belang gehecht aan de scheiding van kerk en staat. De Iraanse regering baseert haar wetten echter rechtstreeks op het islamitisch geloof. Waarom bent u tegen deze scheiding?

HOUSSEINI Wij geloven in alle profeten en volgen hen ook: Abraham, Mozes, Jezus en Mohammed. We geloven dat het goede en onschuldige mensen waren met een goede boodschap voor de mensheid. Zij vochten tegen corruptie en onrecht. Deze strijd is een politiek die iedereen steunt en tegelijkertijd een religieuze politiek. We denken dat dit de beste ideologie is om de maatschappij te besturen. Ons geloof is onze politiek en omgekeerd. Het Westen zegt dat ze voor vrijheid zijn. Leg me eens uit wat dat nog betekent, vrijheid; wat internationaal recht nog voorstelt. Toen wij aangevallen werden door Irak werd Saddam door de hele wereld gesteund, Oost en West verenigd tegen de Iraanse revolutie. Wij werden aangevallen met chemische wapens, geleverd door de VS. Zijn chemische wapens niet verboden? Zij respecteren de mensenrechten niet die ze zelf hebben uitgevonden. Ze willen andere landen niet hetzelfde gunnen. Ze wilden de Iraanse revolutie controleren, omdat ze weten dat als de Iraanse revolutie overwint, alle uitbui-

ters in Oost en West verslagen zullen zijn.

Wat zijn eigenlijk de rechten van niet-sjiïtische moslims in Iran?

HOUSSEINI In Iran kennen we een volledige democratie. Ik vraag u, hoeveel moslims leven er in Frankrijk? Hoeveel parlementsleden hebben ze? Hetzelfde voor Groot-Brittannië, de Verenigde Staten en Rusland? Omdat we in Iran alle geloofsovertuigingen respecteren, heb-

Iran is de hoofddoek overal verplicht. Moeten vrouwen niet gewoon zelf kunnen kiezen of ze de hijab willen dragen?

HOUSSEINI Wij geloven dat de hoofddoek dient om meer respect en rechten aan vrouwen te geven. Daarom vragen we hen om de hijab te dragen. In het Westen zijn vrouwen een instrument, lokaas, ze worden gebruikt als koopwaar. Wij zeggen dat vrouwen de sluier moeten dragen om hen waardig-

In het Westen zijn vrouwen een instrument, lokaas,
ze worden gebruikt als koopwaar.

ben de Joden, de Assyriërs, de Christenen en de volgelingen van Zarathustra een gewaarborgde vertegenwoordiging in het parlement. De vrouwen zijn vrij, de meerderheid is vrij, de oppositie is vrij en de religieuze groepen zijn vrij. De vrijheid die in Iran bestaat, is uniek in de wereld. De Joden en de Christenen zijn met minder dan een miljoen, maar toch hebben zij gewaarborgde vertegenwoordiging in de Majles. Ze zijn ook volledig vrij om hun eigen erediensten in te richten; ze kunnen naar hun synagoge, kerk of moskee naar keuze gaan. Geeft het Westen dezelfde vrijheden aan moslims? Ginds verbiedt men moslimmeisjes om een hoofddoek te dragen op school. Men is er tegen vrijheid. Hier in Iran is iedereen vrij.

U vermeldde het hoofddoekverbod in bepaalde Westerse scholen, maar in

heid en respect te geven en om hen te beschermen van de onreine blikken van mannen. De hoofddoek houdt families bijeen en daarom draagt ons geloof de vrouwen op om het te dragen. We willen vrouwen respecteren, vermijden dat ze ten prooi vallen aan verleiders en we vinden sterke familiewaarden belangrijk.

De revolutie vond 27 jaar geleden plaats. Ondertussen is de bevolking verdubbeld. Staat de nieuwe generatie nog achter de ideeën van de revolutie? Wat zijn de grootste problemen voor Iraanse jongeren vandaag?

HOUSSEINI Door mijn werk als lid van de Culturele Raad van de universiteit van Teheran (*raad die over het islamitisch gehalte van de cursussen waakt, nvdv.*)

kom ik veel in contact met jongeren. De meesten staan nog steeds achter de revolutie. Vandaag is de jeugd zelfs veel religieuzer dan vlak na de revolutie. Er stonden duizenden jongeren klaar om naar Libanon te vertrekken om tegen Israël te vechten. Wij konden dit echter niet toestaan.

Het grootste probleem voor de jeugd is de werkloosheid, maar gelukkig heeft de regering van president Ahmedinejad daar aandacht voor, net als de Majles. Er worden een aantal nieuwe programma's opgestart, waarvan we verwachten dat ze op korte termijn dit probleem kunnen oplossen. Maar je moet weten dat we acht jaar oorlog gekend hebben en volgens onze schattingen werd er voor meer dan duizend miljard schade aan ons land toegebracht. Schade die we na de oorlog moesten herstellen. Als de oorlog ons niet opgedrongen was door de VS, zouden we vandaag geen werkloosheidsprobleem kennen. We zouden zelfs veel arme landen in Afrika kunnen helpen, we zouden jobs en kapitaal naar die landen kunnen brengen. Nu moeten we eerst ons eigen land opbouwen. De regering zal dit probleem echter binnenkort oplossen.

Iran is ook bekend voor het grote percentage aan opiumverslaafden. Wordt daar iets aan gedaan?

HOUSSEINI De verslaving is een zaak die we niet kunnen ontkennen. Maar wij geloven dat de verslaving verspreid wordt door de VS en het Westen. Sinds de VS Afghanistan bezetten is de opiumproductie verviervoudigd. Deze opium moet door Iran om het westen

te bereiken. Ondanks het feit dat we dit met alle macht proberen tegen te gaan, blijft er tijdens het transport ook heel wat opium in ons land. We bestrijden dit met veel politiekekracht, maar de VS importeren naast opium ook nog eens veel chemische producten, die ze verkopen aan lage prijzen. Zo willen ze onze jongeren verslaafd maken, zodat ze zich niet kunnen verzetten mocht Iran onderdrukt worden. We weten dat dit de schuld is van de VS, want sinds zij Afghanistan zijn binnengevallen, is het aantal verslavende middelen snel gestegen en worden ze over de hele wereld verspreid door de VS.

Is er nog een laatste raad die u de lezers wilt meegeven?

HOUSSEINI Ik wil aan alle studenten zeggen dat ze hun regering kritisch moeten vragen wat een echte democratie is. Waarom vallen er zoveel bommen in naam van de democratie? Als ze die vraag niet stellen, zal er een schuldgevoel op hun geweten blijven drukken. De geschiedenis zal over ons oordelen, en ze zullen aan jullie vragen waarom jullie niet reageerden tegen deze misdaden. Je moet vragen waarom er zoveel kinderen en vrouwen moeten sterven in Libanon, Palestina, Irak en Afghanistan. Waarom mogen die mensen hun regering niet kiezen? Waarom worden ze bezet? Als jullie niet tegen de agressors protesteren, komen ze op een dag achter jullie aan.

Mehdi Koochecki

POST

Chérie,

Ik bekeer me tot de Boerinnenbond. Dat kookboek - oh bijbel in deze mama-loze tijden - glipte als eerste mijn gedachten in, toen de Belgische nummerplaat een stipje werd op de weg. Hier zit ik dan, met Franse r'en om me heen die mijn naam nog niet uitspreken en me voor een halfgare toerist nemen. Ik beken, het was even snikken bij het afscheidsritueel maar nu moet ik hartelijk lachen om dat verwaande heimweege DOE. Huisgenoot Vincent - Luxemburger, 27, student geneeskunde, rustig en puur - veranderde rode ogen in rode oortjes en wakkert het Erasmus-is-vriendjes-cliché aan. Wat ik toch zoek morgen: een poster van een koene bink voor op de wc. Als enig meisje in een appartement met vier jongens (wie biedt meer?) prijken er nu eenmaal alleen blote borsten aan de muur. Kleuren memootjes vol banale opdrachten jouw wanden al? Mijn programma voor de volgende dagen walst me van plantjes tot tweedehandse fiets en simkaart, en kleeft mijn verkennersblik tegen het stratenplan. Spaanse schone, heeft het bloeiende en stoeiende Salamanca je intussen tegen de boezem gedrukt? We zullen ons gauw door alles heen wervelen. Ik wil immers terugkomen als een sterke madame, met een typische tongval en een eeuwige liefde voor de zoentraditie hier. Na één dag in Strasbourg kan ik al hele witrúimtes voorzien van opgewekt gekakel. Ik heb geleerd hoe je "seut" zegt in het Frans, dat je voor truien geen wasverzachter mag gebruiken, heb alle vooroordelen verbannen omtrent worsten en Duitsers in de Elzas en me laten inviteren voor een etentje met Vincent. Ik weet inmiddels ook dat je tien posters nodig hebt om de eenentwintig boorgaten in je kamer te bedekken en maar weinig om je heel gelukkig te voelen.

Zoen, want dat ligt nog altijd vlotter in de mond dan "bisou"

Kirsten

Lieve Kirsten,

Met een hoofd vol vraagtekens en brandend hart vertrok ik eind augustus naar Salamanca. De oudste studentenstad van Europa, die enkel slaapt van twee tot vier in de namiddag. Nu, een handvol weken verder en een tintje bruiner, puilt mijn kleine hersenpan uit van de blijde uitroepetekens en mijn pulserende levensspier durft af en toe zelfs vonkjes lossen. Lisa de Onverbiddelijke Dromer vs. Besefnouveindelijkesdatalogdromenvanjeenkeltotontgoochelingenleidt: 1 - 0. Je even allenig voelen en laten verdwalen in de stad totdat. Totdat je plotsklaps botst op een poëet van 82 lentes. Met hoed en ogen vol verhalen. Je laten leiden door de zinnen die hij met forse stem het uitspannel injaagt: "Salamanca, el espejo donde se reflejo España. Venir para ver que no se engaña!" Of nog: de tafel delen met zoveel nationaliteiten als er stoeltjes staan. De onomatopeeën die je taal rijk is jolig kraaiend blaffend op en onder tafel gooien en als volleerden aan allerlei laatavondonderzoekjes onderwerpen. Of. Of. Of. Een viertalige kuislijst opstellen en in koor herhalen met veel mondspierpret. Belgische pralines vol leedvermaak aan de man brengen als lustopwekkende parels. Bemerken dat het z'n effect niet mist want... Want! Liefdestheorieën van gretige Spanjaarden met lichte ironie aanhoren: "Het is de koude van de Belg, mevrouw, en de warmte van de Spanjaard die maakt dat wij stiekum voor elkaar gemaakt zijn. Opposites attract weetuwel. Zin in een avondje uit?" Nee dankje. De viertalige kuislijst roept of was het mijn afkeer van jochies die menen dat liefde slechts een eenvoudige rekensom is? (Het is een vraagstuk zonder einde mijnheer.)

Lieve Kirsten, geloof jij ook dat dromen niet steeds hooggegrepen illusies zijn met rode (lichtglanzende) strik errond?

Een warme groet,

lisa*

Chiro zonder korte rokjes en varkensvlees

In de Antwerpse Seefhoek ("Seefhoek, vooruit!") worden elke zondagmiddag gretig kinderen tussen zes en zestien jaar oud van de straten geplukt door enkele enthousiaste madammen en mene- ren. Ze worden dan meegenomen voor een uurtje of drie dol vertier bij Chiro Dolfijn.

De Griekse tekens *chi* en *rho* - de begin- letters van 'Christus' - worden hier ruim geïnterpreteerd, gezien het zigeuner-mos- lim-illegalengehalte onder de kinderen. Hier is ook geen verborgen paternalisme te bespeuren, want zoals ook de K van ka- tholiek uit VVKSM verdwenen is, wordt ook in de Chiro de christelijke spoorslag

meer en meer vergeten. Maar geen nood: het gaat hier niet om onbezonnen en ongeïnspireerd wildebrassen (ongetwijfeld hoort dat er ook bij), maar om een oprecht enthousiasme om van deze kleine wereld die zich uitstrekt van het Sint-Jansplein tot aan den Dam een leukere en verdraag- zamere buurt te maken. Een buurt waarin

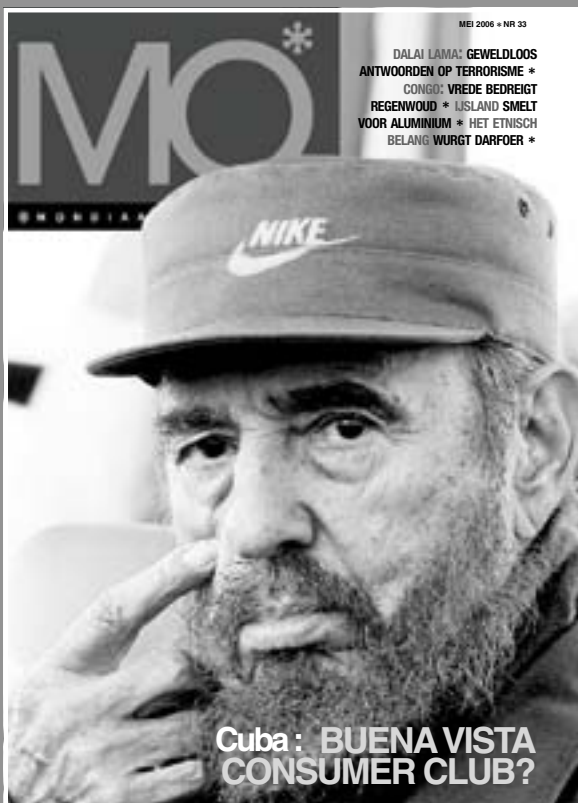
een echte Indiaan zich thuis kan voelen naast een echte Marokkaan naast een ras- echte Sinjorendochter.

Niet enkel op zondag is het feest in de Seefhoek. Tijdens de zomervakantie gaan de pagaddertjes samen met hun leiding een week op kamp. Uiteraard dient tij- dens zo'n intensieve week menig geschil uitgeklaard te worden alsook verschillen- de oogjes dichtgeknepen, als er bijvoor- beeld voor de zoveelste keer 'Aa moeder!' wordt geroepen of zelfs "Ik ga u moeder verkrachten en ik laat die aan mijn piet hangen als versiering!". De kinderen hebben op dat kamp zeker niet te kla- gen, want naast hun verdraagzame over- sten kunnen zij erop rekenen dat er geen varkensvlees geserveerd wordt en dat al het andere vlees *hallaal* (zuiver, ritueel geslacht) is. De kinderen krijgen er zelfs gratis kledij bovenop: een ware noodzaak als je maar één T-shirt en een paar onder- broekjes bij je hebt.

Tijdens deze kleurrijke herfstmaanden neemt veel leven een nieuwe start na een katalyserende zomerslaap, waaronder ook Chiro Dolfijn. We kijken weer met z'n allen uit naar een vrolijk Chirojaar, met hopelijk veel kleintjes en veel grootjes. Om van 't Stad een Stad van A te maken, een stad voor iedereen.

Voel jij (M, 18-28 jaar) je geroepen om Chiro Dolfijn een *geksentriek* jaar te bezor- gen? Of voel jij (M/V, 9-99) je iets te warm aangekleed voor de tijd van het jaar? Bel dan even naar 0498/63.16.51 om leiding te worden of om speelkledij te schenken. Alvast bedankt!

Maak GRATIS kennis met MO*

MO* bundelt betrouwbare informatie over de globaliserende wereld:

Feiten en realiteiten
Fundamentele toegankelijke analyses
Menselijke verhalen met warmte en respect
Debatten met nadruk op argument
Exclusieve fotoreportages
Elke maand*

Voor een gratis proefnummer, mail naar promotie@mo.be of bel 02 536 19 77

MO*. Uw maandelijkse portie mondiale realiteitszin.

www.mo.be

* In januari en augustus verschijnt MO* niet: er zijn 10 edities per jaar. Als Knack-abonnee ontvangt u MO* automatisch bij uw pakket.

Tekst en foto's Jonas Vincken

Boekarest, Dracula en Ionesco kent iedereen. Voor de rest weet men hier vaak bitter weinig over Roemenië, een land groter dan Engeland dat op het punt staat toe te treden tot de Europese Unie. Met de afzetting en executie van Nicolas Ceausescu scheurde Roemenië zich in 1989 op gewelddadige wijze los van de Sovjet-Unie. Eens de overwinning gevierd en de vlam van de revolutie gedoofd restte het land een ontwrichte economie en tal van trauma's. In 2006 zijn de wonden nog niet geheeld: de werkloosheid swingt de pan uit, het minimumloon ligt op amper 93 euro en tienduizenden Roemenen zijn dakloos.

Ook Ovidiu en Mugurel (rechts) hebben geen thuis. Samen met een veertigtal andere kinderen leven ze in en om het station van Brasov, de op een na grootste stad van Roemenië. 's Nachts slapen ze onder een spoorwegbrug of

in de riool. De stank is daar ondraaglijk – een combinatie van uitwerpselen, zweet, lijm, afval op de grond en schimmels aan de wanden. Overdag hangen ze rond aan het station. Ze proberen een handtas of gsm mee te graaien, ze bedelen om voedsel en geld of wachten op een klant om zich te prostitueren.

Wanneer ik Mugurel zie, zwaait hij trots met een pakje sigaretten dat hij heeft buitgemaakt van een achteloze voorbijganger. Lachend steekt hij er een op terwijl hij Ovidiu troost. Zijn vriend schreeuwt van pijn of omdat hij verdoofd is door Aurolac, de lijm die de kinderen voortdurend snuiven, het is niet duidelijk. Gezond zijn ze geen van allen. Huidziekten door de omstandigheden in de riool, ontbrekende vingers of een voet die afvroor in de winter. Geslachtsziekten door prostitutie of verkrachting en darmaandoeningen door de bijtende lijmdampen die ze inademen.

Naar schatting zijn er negenduizend minderjarigen dakloos in Roemenië. Op 1 januari 2007 treedt het land toe tot de Europese Unie.

In Brasov houden de medewerkers van de vzw Narnia zich bezig met de opvang en verzorging van straatkinderen. Zij proberen de kinderen eten, wat kleren en de meest elementaire hygiënische zorgen te geven. Momenteel wordt er gebouwd aan een opvangcentrum. Als je geld wil schenken of je inzetten als vrijwilliger kan je contact opnemen met An Dumon (an.dumon@skynet.be), medewerkster van Helpende Handen, de Belgische vereniging die Narnia steunt.

Onder ster en spoorweg

Dakloos in Roemenië

leef je uit in de pashokjes van plezier

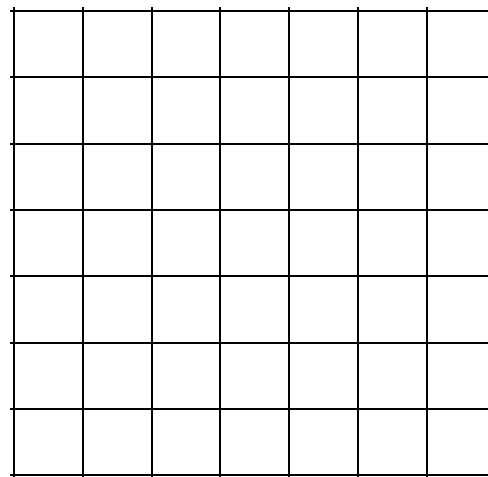
Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dit woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, maar doe dit volgens de cijfertjes. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is exact wat wij zoeken.

CULTUURCHEQUE
ANTWERPEN STUDENTENSTAD

Stuur uw oplossing naar dwars@ua.ac.be. Als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die winnaar prijs.

Dankzij de inspanningen van de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. dwars geeft elke maand een cheque weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Oplossing dwars 33: De kniezwengel

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Erica Heestermans

1. Reddy

Arena 2.

3. Carthago

Eppink 4.

5. Nagel

NATO 6.

7. Nier

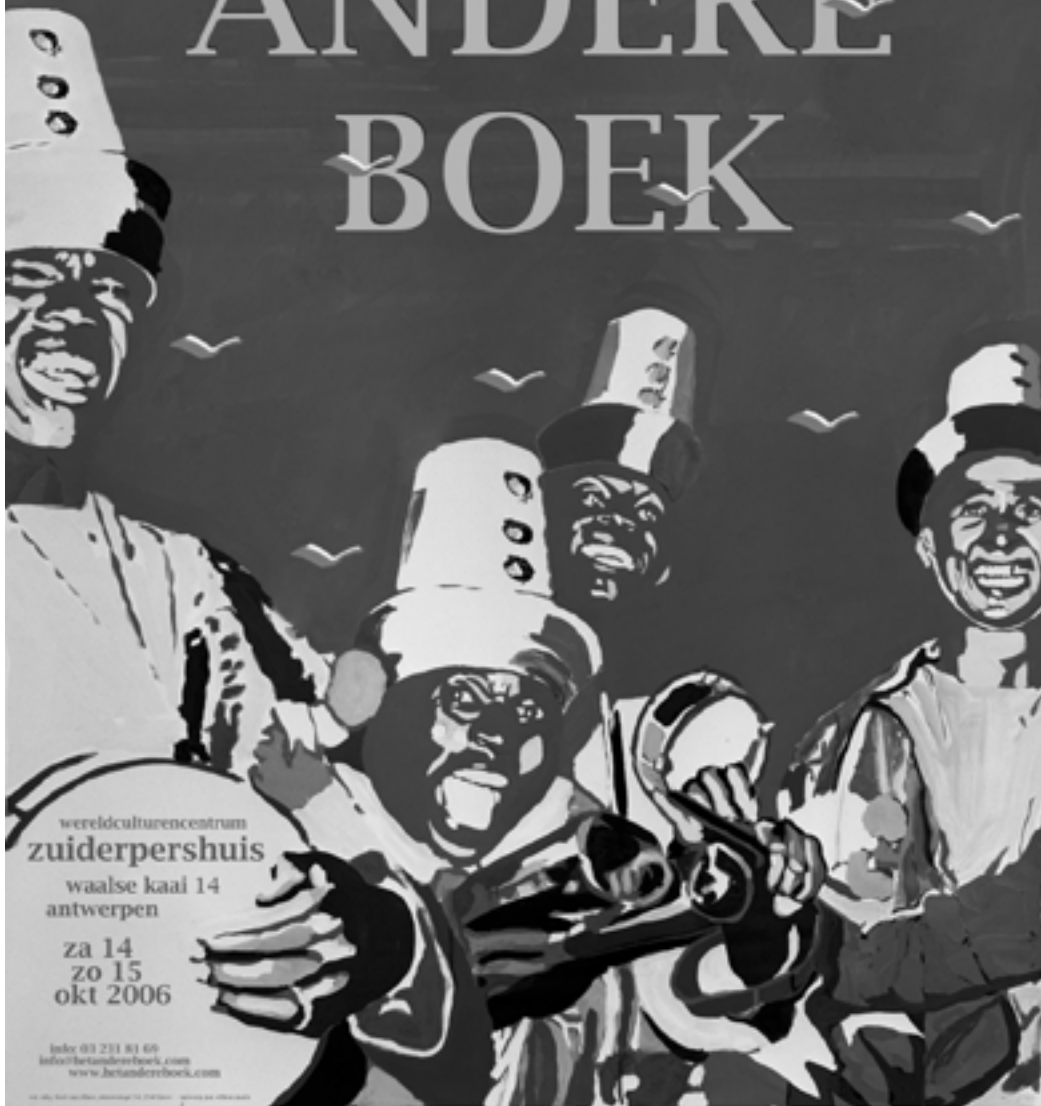
Teak 8.

9. Verwelkt

HET 30e ANDERE BOEK

wereldculturencentrum
zuiderpershuis

waalse kaai 14
antwerpen

za 14
zo 15
okt 2006

Info: 03 231 81 69
info@hetandereboek.com
www.hetandereboek.com

HET ANDERE BOEK

ZA 14 + ZO 15 OKTOBER 2006
WERELDCULTURENCENTRUM ZUIDERPERSHUIS
Waalse Kaai 14 - Antwerpen

- Een delicatessenbeurs rond literatuur
- 30ste editie
- Voor het eerst tijdens het academiejaar
- Tientallen uitgeverijen
- Tientallen binnen- en buitenlandse auteurs
- Signeersessies
- Sfeervolle ontmoetingsruimte in internationaal cultuurcentrum

PRAKTISCH

- volledig programma op www.hetandereboek.com
- vanaf 6 oktober beurskrant gratis in bibliotheek
- Voor het eerst tijdens het academiejaar

BONI
€2

→ INKOM 4 ipv 6 EURO voor dwarslezers

INFO

- Het Andere Boek vzw
- Tel: 03/231 81 69
- info@hetandereboek.com
- www.hetandereboek.com

